Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 347/2013**

ze dne 17. dubna 2013,

kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 39)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1391/2013 ze dne 14. října 2013	L 349	28	21.12.2013
►**M2**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/89 ze dne 18. listopadu 2015	L 19	1	27.1.2016

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 347/2013

ze dne 17. dubna 2013,

kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 172 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 26. března 2010 odsouhlasila Evropská rada návrh Komise zahájit novou strategii „Evropa 2020“. Jednou z priorit strategie Evropa 2020 je udržitelný růst, kterého má být dosaženo podporou konkurenceschopnější a udržitelnější ekonomiky méně náročné na zdroje. Tato strategie postavila energetické infrastruktury do popředí jako součást stěžejní iniciativy „Evropa účinněji využívající zdroje“ a zdůrazňuje naléhavou potřebu modernizace evropských sítí a jejich propojení na úrovni kontinentu zejména s cílem začlenění obnovitelných zdrojů energie.

(2) Cíle, aby každý měl členský stát úroveň propojení elektrických sítí, která se rovná alespoň 10 % jeho instalované výrobní kapacity, jak byl dohodnut při zasedání Evropské rady v Barceloně v březnu 2002 a začleněn do závěrů z tohoto zasedání, dosud nebylo dosaženo.

([1]) Úř. věst. C 143, 22.5.2012, s. 125.
([2]) Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 137.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. března 2013.

▼B

(3) Sdělení Komise nazvané „Priority energetických infrastruktur do roku 2020 a na další období – návrh na integrovanou evropskou energetickou síť“, po němž následují závěry Rady ze dne 28. února 2011 a usnesení Evropského parlamentu ([1]), požaduje novou politiku v oblasti energetické infrastruktury pro optimalizaci vývoje sítě v celoevropském měřítku do roku 2020 i v dalším období, která by umožnila EU splnit hlavní cíle své energetické politiky, tj. konkurenceschopnost, udržitelnost a bezpečnost dodávek energie.

(4) Evropská rada na svém zasedání dne 4. února 2011 zdůraznila potřebu modernizace a rozšíření evropské energetické infrastruktury a přeshraničního propojení sítí s cílem zajistit funkční solidaritu mezi členskými státy, alternativní dodávky nebo tranzitní trasy a zdroje energie a rozvíjet obnovitelné zdroje energie v soutěži s tradičními zdroji. Evropská rada trvala na tom, že po roce 2015 by žádný členský stát neměl být izolován od evropských plynárenských a elektrických sítí a jeho energetická bezpečnost by neměla být ohrožena nedostatkem vhodného propojení.

(5) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1364/2006/ES ([2]) stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě (TEN-E). Cílem těchto hlavních směrů je podporovat dotvoření vnitřního trhu Unie s energií při současné podpoře racionální výroby, přepravy, distribuce a využívání zdrojů energie, zmírnit izolovanost znevýhodněných a ostrovních regionů, zabezpečit a diverzifikovat dodávky energie v Unii, její zdroje a přepravní cesty, a to i prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi, a přispět k udržitelnému rozvoji a ochraně životního prostředí.

(6) Z hodnocení současného rámce TEN-E jednoznačně vyplynulo, že tento rámec, jakkoli má značný přínos pro vybrané projekty, neboť je politicky zviditelňuje, postrádá vizi, zaměření a flexibilitu pro nápravu zjištěných nedostatků v infrastruktuře. Unie by proto měla posílit své úsilí o vyřešení budoucích výzev v této oblasti a věnovat náležitou pozornost zjišťování případných budoucích mezer v energetické nabídce a poptávce.

(7) Urychlení rekonstrukce stávající a zavedení nové energetické infrastruktury je zásadním předpokladem dosažení cílů politik Unie v oblasti energetiky a klimatu, kterými je dotvoření vnitřního trhu s energií, zaručení bezpečnosti dodávek energie, zejména pokud jde o zemní plyn a ropu, snížení emisí skleníkových plynů o 20 % (za příznivých podmínek o 30 %), zvýšení podílu obnovitelné energie v konečné spotřebě energie

([1]) Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. července 2011 o prioritách energetických infrastruktur pro rok 2020 a na další období (Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 46).

([2]) Úř. věst. L 262, 22.9.2006, s. 1.

▼B

na 20 % ([1]) a dosažení 20 % zvýšení energetické účinnosti do roku 2020, neboť příslušné úspory energie mohou pomoci snížit potřebu budovat nové infrastruktury. Současně musí Unie v delším časovém horizontu do roku 2050 připravit svou infrastrukturu na pokračování přechodu na bezuhlíkové energetické systémy. Toto nařízení musí být tedy rovněž schopné přizpůsobit se možným budoucím cílům politiky Unie v oblasti energií a klimatu.

(8) Navzdory skutečnosti, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou ([2]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ([3]) upravují vnitřní trh s energií, zůstává tento trh roztříštěný kvůli nedostatečnému propojení vnitrostátních energetických sítí a neoptimálnímu využívání stávající energetické infrastruktury. Sítě integrované v rámci celé Unie a zavádění inteligentních sítí však mají zásadní význam pro zajištění konkurenceschopného a řádně fungujícího integrovaného trhu, pro dosažení optimálního využívání energetické infrastruktury, pro zvýšení energetické účinnosti, pro propojení distribuovaných obnovitelných zdrojů energie a pro podporu růstu, zaměstnanosti a udržitelného rozvoje.

(9) Energetická infrastruktura Unie by měla být modernizována, aby se předešlo technickým selháním a aby se zvýšila její odolnost vůči takovým selháním, přírodním nebo člověkem způsobeným pohromám, nepříznivým účinkům změny klimatu a hrozbám pro bezpečnost Unie, zejména pokud jde o evropské kritické infrastruktury stanovené ve směrnici Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu ([4]).

(10) Přeprava ropy prostřednictvím pozemních ropovodů spíše než vodní cestou může představovat důležitý přínos pro omezení rizika pro životní prostředí, které je s přepravou ropy spojeno.

(11) Význam inteligentních sítí při dosahování cílů energetické politiky Unie byl uznán ve sdělení Komise ze dne 12. dubna 2011 nazvaném „Inteligentní sítě: od inovací k zavádění“.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).
([2]) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.
([3]) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94.
([4]) Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75.

▼B

(12) V rámci evropské energetické infrastruktury mají stále větší význam zásobníky energie a přijímací, skladovací, znovuzplynovací a dekompresní zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG) a stlačený zemní plyn (CNG). Rozšiřování takových zařízení energetické infrastruktury je důležitou součástí dobře fungující infrastruktury sítí.

(13) Sdělení Komise ze dne 7. září 2011 nazvané „Energetická politika EU: jednání s partnery za našimi hranicemi“ zdůraznilo, že je zapotřebí, aby Unie zahrnula prosazování rozvoje energetické infrastruktury do svých vnějších vztahů s cílem podporovat sociálně-ekonomický rozvoj za hranicemi Unie. Unie by měla usnadňovat infrastrukturní projekty týkající se propojení energetických sítí Unie se sítěmi třetích zemí, zejména se sousedními zeměmi a se zeměmi, s nimiž Unie navázala zvláštní spolupráci v oblasti energetiky.

(14) K zajištění stability napětí a kmitočtu je nutné věnovat zvláštní pozornost stabilitě evropské elektrické sítě za měnících se podmínek, jejichž příčinou je rostoucí přítok energie z obnovitelných zdrojů, jež jsou ze své podstaty nestálé.

(15) Investiční potřeby až do roku 2020 v oblasti infrastruktur pro přenos elektřiny a zemního plynu v evropském měřítku jsou odhadovány přibližně na 200 miliard EUR. Výrazný nárůst objemu investic v porovnání s minulými trendy a naléhavost provádění priorit energetické infrastruktury vyžaduje nový přístup k regulaci a financování energetických infrastruktur, zejména infrastruktur přeshraničního charakteru.

(16) Pracovní dokument útvarů Komise pro Radu ze dne 10. června 2011 Investiční potřeby a požadavky na financování energetické infrastruktury zdůraznil riziko, že zhruba polovina celkových investic potřebných na desetiletí končící rokem 2020 nebude buď vynaložena vůbec, nebo nebude vynaložena v termínu z důvodu překážek spojených s udělováním povolení, regulací a financováním.

(17) Toto nařízení stanoví pravidla pro včasný rozvoj a interoperabilitu transevropských energetických sítí, aby se dosáhlo cílů v oblasti energetické politiky uvedených ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), kterými je zajistit fungování vnitřního trhu s energií a bezpečnost dodávek energie v Unii a podporovat energetickou účinnost, úsporu energie, rozvoj nových a obnovitelných forem energie a propojení energetických sítí. Sledováním těchto cílů přispívá toto nařízení k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění a přináší celé Evropské unii výhody v podobě konkurenceschopnosti a hospodářské, sociální a územní soudržnosti.

▼B

(18) Pro rozvoj transevropských sítí a zajištění jejich skutečné interoperability je zásadní zajistit koordinaci provozu mezi provozovateli elektroenergetických přenosových soustav. Aby byly zajištěny jednotné podmínky provádění příslušných ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou ([1]), měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ([2]). Pokyny pro zavádění koordinace provozu mezi jednotlivými provozovateli elektroenergetických přenosových soustav by měly být přijímány přezkumným postupem a na úrovni Unie, neboť tyto pokyny se obecně uplatní na všechny provozovatele přenosových soustav.

(19) Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „Agentura“) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ([3]) se tímto nařízením přidělují významné dodatečné úkoly a mělo by jí být svěřeno právo vybírat za plnění některých z těchto dodatečných úkolů poplatky.

(20) Komise po důkladných konzultacích se všemi členskými státy a zainteresovanými subjekty určila dvanáct strategických priorit transevropské energetické infrastruktury, jejichž naplnění do roku 2020 je zásadní pro dosažení cílů politik Unie v oblasti energetiky a klimatu. Tyto priority pokrývají různé zeměpisné regiony nebo tematické oblasti týkající se infrastruktury pro přenos a skladování elektřiny, pro přepravu a skladování zemního plynu a pro zkapalněný či stlačený zemní plyn, inteligentních sítí, elektrických dálnic, přepravy oxidu uhličitého a ropné infrastruktury.

(21) Projekty společného zájmu by měly splňovat společná, transparentní a objektivní kritéria s ohledem na jejich přínos pro cíle energetické politiky. Aby byly způsobilé k začlenění do druhého a následujících seznamů Unie, měly by být u elektřiny a zemního plynu navrhované projekty součástí nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje sítě. Tento plán by měl vzít v úvahu zejména závěry ze zasedání Evropské rady ze dne 4. února 2011, pokud jde o nutnost integrovat okrajové trhy s energií.

([1]) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15.
([2]) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.
([3]) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1.

▼B

(22) Měly by být zřízeny regionální skupiny za účelem navrhování a revidování projektů společného zájmu, což povede k vypracování regionálních seznamů projektů společného zájmu. V zájmu zajištění široké shody by tyto regionální skupiny měly zajišťovat úzkou spolupráci mezi členskými státy, vnitrostátními regulačními orgány, předkladateli projektů a příslušnými zúčastněnými stranami. Spolupráce by se měla co nejvíce opírat o stávající struktury regionální spolupráce vnitrostátních regulačních orgánů a provozovatelů přenosových soustav a o jiných struktur vytvořených členskými státy a Komisí. V rámci této spolupráce by měly vnitrostátní regulační orgány v případě potřeby poskytovat regionálním skupinám poradenství mj. ohledně proveditelnosti regulačních aspektů navrhovaných projektů a proveditelnosti navrhovaného časového harmonogramu schválení regulačními orgány.

(23) S cílem zajistit, aby byl unijní seznam projektů společného zájmu (dále jen „seznam Unie“) omezen na projekty, které nejvíce přispívají k zavádění strategických prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat a revidovat seznam Unie v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU při současném respektování práva členských států schvalovat projekty společného zájmu týkající se jejich území. Podle analýzy provedené v posouzení dopadu přiloženém k návrhu vedoucímu k tomuto nařízení se počet těchto projektů odhaduje v oblasti elektřiny přibližně na 100 a v oblasti zemního plynu na 50. Bereme-li v potaz tento odhad a potřebu zajistit dosažení cílů tohoto nařízení by měl celkový počet projektů společného zájmu zůstat zvládnutelným, a neměl by tudíž výrazněji překročit 220. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit souběžné, včasné a vhodné předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.

(24) Nový seznam Unie by měl být vypracován každé dva roky. Projekty společného zájmu, které byly dokončeny nebo které již nesplňují příslušná kritéria a požadavky stanovené v tomto nařízení, by v příštím seznamu Unie už neměly být uvedeny. Z tohoto důvodu by již existující projekty společného zájmu, které mají být uvedeny na příštím seznamu Unie, měly být součástí stejného procesu výběru projektů při vypracovávání regionálních seznamů a seznamu celounijního jako navrhované projekty; mělo by být nicméně vyvinuto úsilí s cílem co nejvíce minimalizovat administrativní zátěž např. tím, že se co nejvíce využijí dříve předložené údaje a zohlední výroční zprávy předkladatelů projektů.

(25) Projekty společného zájmu by měly být uskutečněny co nejrychleji a měly by být pečlivě sledovány a vyhodnocovány a zároveň by měla být minimalizována administrativní zátěž pro předkladatele projektů. Komise by měla jmenovat evropské koordinátory projektů, které se ocitnou v obzvláštních nesnázích.

▼B

(26) Povolovací postupy by neměly vést k administrativní zátěži neúměrné rozsahu nebo složitosti projektu ani by neměly vytvářet překážky rozvoje transevropských sítí a přístupu na trh. Rada v závěrech ze svého zasedání ze dne 19. února 2009 zdůraznila nutnost určit a odstranit investiční překážky, mj. zjednodušením plánovacích a konzultačních postupů. Tyto závěry byly podpořeny závěry ze zasedání Evropské rady ze dne 4. února 2011, kde opět zdůraznila význam zefektivnění a zlepšení povolovacích postupů při současném respektování pravomocí členských států.

(27) Plánování a provádění unijních projektů společného zájmu v oblasti energetické, dopravní a telekomunikační infrastruktury by mělo být koordinováno s cílem vytvořit součinnost tam, kde to z celkového ekonomického, technického nebo environmentálního hlediska, nebo z hlediska územního plánování má význam, přičemž se řádně zohlední příslušné bezpečnostní aspekty. Při plánování jednotlivých evropských sítí by se tedy měla upřednostňovat integrace dopravních, komunikačních a energetických sítí s cílem zaručit, aby bylo zabráno co nejméně plochy, a pokud možno vždy zajistit opětovné využití stávajících nebo bývalých tras, a tím minimalizovat veškeré sociální, ekonomické, environmentální a finanční negativní dopady.

(28) Projektům společného zájmu by měl být přidělen „prioritní status“ na vnitrostátní úrovni s cílem zajistit jejich rychlé administrativní zpracování. Vnitrostátní orgány by měly projekty společného zájmu považovat za projekty ve veřejném zájmu. Projekty, které mají nepříznivý dopad na životní prostředí, by měly být povoleny z důvodů převažujícího veřejného zájmu, budou-li splněny všechny podmínky podle směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ([1]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ([2]).

(29) Zřízení příslušného orgánu nebo příslušných orgánů, které by integrovaly nebo koordinovaly všechny povolovací postupy (tzv. „jednotného kontaktního místa“), by mělo snížit složitost, zvýšit účinnost a transparentnost a pomoci zlepšit spolupráci mezi členskými státy. Příslušný orgány by měly zahájit činnost co nejdříve po svém určení.

(30) Navzdory existenci zavedených norem pro účast veřejnosti při rozhodovacích postupech týkajících se životního prostředí jsou zapotřebí další opatření, která zajistí co nejvyšší standardy průhlednosti a účasti veřejnosti u všech příslušných otázek v rámci postupu udělování povolení projektům společného zájmu.

([1]) Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.
([2]) Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

▼B

(31) Správné a koordinované provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ([1]), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí ([2]) (je-li to vhodné), úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí podepsané dne 25. června 1998 v Aarhusu ([3]) (dále jen „Aarhuská úmluva“) a Úmluvu o posuzování vlivů na životní prostředí překračujících hranice států (dále jen „úmluva z Espoo“) by mělo zajistit harmonizaci hlavních zásad posuzování vlivů na životní prostředí včetně přeshraničních souvislostí. Členské státy by měly koordinovat svoje posuzování projektů společného zájmu, a je-li to možné, měly by poskytovat společná hodnocení. Členské státy by měly být v souvislosti s povolovacími postupy podněcovány k výměně osvědčených postupů a budování administrativních kapacit.

(32) Je důležité zefektivnit a zlepšit povolovací postupy a současně respektovat – v největší možné míře a při řádném zohlednění zásady subsidiarity – pravomoci členských států a postupy uplatňované při budování nové infrastruktury. Vzhledem k naléhavosti rozvoje energetických infrastruktur by měla zjednodušení povolovacích postupů doprovázet jasná lhůta pro vydání rozhodnutí relevantních orgánů o výstavbě projektu. Tato lhůta by měla stimulovat účinnější definici a vyřizování postupů a za žádných okolností by neměla ohrozit vysoké standardy ochrany životního prostředí a účasti veřejnosti. Pokud se jedná o maximální lhůty stanovené tímto nařízením, mohly by se členské státy snažit tyto lhůty pokud možno dále zkrátit. Příslušné orgány by měly zajistit dodržování lhůt a členské státy by se měly snažit zajistit, aby odvolání napadající hmotněprávní nebo procesní zákonnost komplexního rozhodnutí byla řešena co nejefektivněji.

(33) Považují-li to členské státy za vhodné, mohou do komplexního rozhodnutí začlenit rovněž rozhodnutí učiněná v rámci: jednání s jednotlivými vlastníky pozemků zaměřená na umožnění přístupu k pozemku, jeho vlastnictví nebo právo tento pozemek obsadit; územního plánování, které obecně vymezuje využívání půdy určité oblasti, zahrnuje další otázky, jako jsou např. dálnice, železnice, budovy a ochrana chráněných krajinných oblastí, a není prováděno konkrétně pro účely plánovaného projektu; udělování provozních povolení. Pokud se dále jedná o povolovací postupy, mohl by projekt společného zájmu zahrnovat rovněž přidruženou infrastrukturu, a to do té míry, do níž je to základním předpokladem pro vybudování nebo fungování projektu.

([1]) Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.
([3]) Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.

▼B

(34) Toto nařízení, zejména ustanovení o udělování povolení, účasti veřejnosti a uskutečňování projektů společného zájmu, by mělo platit, aniž jsou dotčeny mezinárodní právo a právo Unie, včetně ustanovení o ochraně životního prostředí a lidského zdraví a ustanovení přijatých v rámci společné rybářské a námořní politiky.

(35) Náklady na rozvoj, výstavbu, provoz a údržbu projektů společného zájmu by měli obvykle plně nést uživatelé dané infrastruktury. Ukázalo-li vyhodnocení tržní poptávky nebo očekávaných dopadů na příslušné sazby, že nelze očekávat, že budou náklady pokryty poplatky placenými uživateli infrastruktury, měly by být projekty obecného zájmu způsobilé pro přeshraniční rozdělení nákladů.

(36) Východiskem pro diskusi o vhodném rozdělení nákladů by měla být analýza nákladů a přínosů projektu infrastruktury na základě harmonizované metodiky pro analýzu energetického systému v celé šíři v rámci desetiletých plánů rozvoje sítě připravených evropskými sítěmi provozovatelů přenosových soustav podle nařízení (ES) č. 714/2009 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám ([1]) a přezkoumaných Agenturou. Uvedená analýza by pro účely srovnání jednotkových investičních nákladů mohla zohlednit ukazatele a odpovídající referenční hodnoty.

(37) Na čím dál tím integrovanějším vnitřním trhu s energií jsou zapotřebí jasná a transparentní pravidla přeshraničního přidělování nákladů, která urychlí investice do přeshraniční infrastruktury. Evropská rada na svém zasedání dne 4. února 2011 připomněla význam podpory regulačního rámce, který by byl atraktivní pro investice do sítí a jehož sazby by byly stanoveny na úrovni odpovídající potřebám financování, a vhodného přidělování nákladů u přeshraničních investic při současném posílení hospodářské soutěže a konkurenceschopnosti a zohlednění dopadu na spotřebitele. Při rozhodování o přeshraničním přidělování nákladů by vnitrostátní orgány měly zajistit, aby jeho dopad na vnitrostátní sazby nepředstavoval nepřiměřenou zátěž pro spotřebitele. Vnitrostátní regulační orgány by dále měly zabránit vzniku rizika, že dojde ke zdvojenému poskytnutí podpory projektu (projektům), a to zohledněním skutečných či odhadovaných nákladů a výnosů. Tyto náklady a výnosy by měly být zohledněny pouze do té míry, do níž byly naplánovány s cílem pokrýt příslušné náklady, a měly by se co nejvíce vztahovat k danému projektu (daným projektům). Zohledňuje-li žádost o investice výnosy mimo hranice dotčeného členského státu, měly by vnitrostátní regulační orgány s dotčenými provozovateli přenosových soustav konzultovat konkrétní analýzu nákladů a přínosů týkající se daného projektu.

([1]) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 36.

▼B

(38) Stávající právo vnitřního trhu s energií vyžaduje, aby sazby za přístup k elektrickým a plynárenským sítím poskytovaly vhodné investiční pobídky. Při uplatňování práva vnitřního trhu s energií by vnitrostátní regulační orgány měly zajistit stabilní a předvídatelný regulační rámec, jehož součástí budou pobídky pro projekty společného zájmu včetně dlouhodobých pobídek, které budou přiměřené úrovni zvláštních rizik daného projektu. To platí zejména pro inovační přenosové technologie elektřiny za účelem rozsáhlé integrace energie z obnovitelných zdrojů, distribuovaných zdrojů energie a reakcí na poptávku do propojených sítí a u infrastruktury pro přepravu zemního plynu, která trhu nabízí kapacitu předem nebo další pružnost za účelem krátkodobého obchodování či záložních dodávek v případě jejich narušení.

(39) Toto nařízení se uplatňuje pouze na udělování povolení projektům společného zájmu ve smyslu vymezeném v tomto nařízení, veřejnou účast na těchto projektech a jejich regulační ošetření. Členské státy nicméně mohou prostřednictvím vlastních právních předpisů uplatňovat stejná nebo podobná pravidla na jiné projekty, které nemají status projektů společného zájmu ve smyslu tohoto nařízení. Pokud se jedná o regulační pobídky, mohou členské státy prostřednictvím vlastních právních předpisů uplatňovat stejná nebo podobná pravidla na projekty společného zájmu spadající do kategorie skladování elektřiny.

(40) Členské státy, které doposud nezavedly právní status projektu nejvyššího možného národního významu, který lze přidělit projektům energetické infrastruktury v rámci povolovacích postupů, by měly zvážit zavedení tohoto statusu, a obzvláště pak vyhodnotit, zda by to vedlo k urychlení povolovacího postupu.

(41) Evropský energetický program pro hospodářské oživení (EEPR) zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 ([1]) prokázal přidanou hodnotu posílení pákového efektu soukromého financování prostřednictvím rozsáhlé finanční podpory EU při realizaci projektů evropského významu. Evropská rada na svém zasedání dne 4. února 2011 uznala, že některé projekty energetické infrastruktury mohou vyžadovat omezené množství veřejných financí za účelem dosažení rovnováhy se soukromými zdroji. S ohledem na hospodářskou a finanční krizi a rozpočtová omezení by v rámci příštího víceletého finančního rámce měla být vypracována cílená podpora prostřednictvím grantů a finančních nástrojů, která přiláká nové investory do prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury s minimálním příspěvkem z rozpočtu Evropské unie. Příslušná opatření by měla čerpat ze zkušeností získaných během pilotní fáze po zavedení projektových dluhopisů, jejichž prostřednictvím jsou projekty v oblasti infrastruktury financovány.

([1]) Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 31.

▼B

(42) Projekty společného zájmu v oblasti elektřiny, zemního plynu a oxidu uhličitého by měly být způsobilé pro přidělení finanční pomoci Unie v případě studií a za určitých podmínek i v případě prací, jakmile se toto financování stane dostupným v rámci příslušného nařízení o nástroji pro propojení Evropy, a to buď ve formě grantů nebo v podobě inovativních finančních nástrojů. Tento postup zajistí cílenou podporu projektů společného zájmu, které nejsou životaschopné v rámci stávajícího regulačního rámce a tržních podmínek. Je důležité předejít tomu, aby zejména mezi projekty, které přispívají k realizaci téhož prioritního koridoru Unie, docházelo k narušování podmínek hospodářské soutěže. Tato finanční pomoc by měla zajistit potřebnou součinnost se strukturálními fondy, které budou financovat inteligentní energetické rozvodné sítě místního nebo regionálního významu. Na investice do projektů společného zájmu se uplatňuje logická rovnice o třech stupních. Zaprvé, trh by měl mít při investování přednost. Zadruhé, neučiní-li příslušné investice trh, je třeba přezkoumat regulační řešení, a je-li to nezbytné, příslušný regulační rámec by měl být přizpůsoben a mělo by být zajištěno řádné uplatňování příslušného regulačního rámce. Zatřetí, nejsou-li první dva kroky dostatečné pro přilákání nezbytných investic do projektů společného zájmu, mohla by být poskytnuta finanční podpora Unie, pokud daný projekt společného zájmu splňuje platná kritéria způsobilosti.

(43) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž rozvoje a interoperability transevropských energetických sítí a připojení k nim, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

(44) Nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(45) Rozhodnutí č. 1364/2006/ES by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví hlavní směry pro včasný rozvoj a interoperabilitu prioritních koridorů a oblastí transevropské energetické infrastruktury stanovených v příloze I (dále jen „prioritní koridory a oblasti energetické infrastruktury“).

▼B

2. Toto nařízení zejména:

a) upravuje určování projektů společného zájmu nezbytných pro zavedení prioritních koridorů a oblastí, které spadají do kategorií energetické infrastruktury v oblasti elektřiny, zemního plynu, ropy a oxidu uhličitého stanovených v příloze II (dále jen „kategorie energetické infrastruktury“);

b) usnadňuje včasné provádění projektů společného zájmu racionalizací, užší koordinací a urychlením povolovacího postupu a zvyšováním účasti veřejnosti;

c) stanoví pravidla a rámcové pokyny pro přeshraniční přidělování nákladů a pobídek spojených s riziky u projektů společného zájmu;

d) určuje podmínky pro způsobilost projektů společného zájmu z hlediska finanční pomoci Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se kromě definic uvedených ve směrnicích 2009/28/ES, 2009/72/ES a 2009/73/ES a v nařízeních (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 použijí tyto definice:

1) „energetickou infrastrukturou“ se rozumí jakékoli fyzické zařízení nebo nástroj spadající do kategorií energetické infrastruktury nacházející se v Evropské unii nebo propojující EU a jednu nebo více třetích zemí;

2) „komplexním rozhodnutím“ se rozumí rozhodnutí nebo soubor rozhodnutí orgánu či orgánů členského státu, s výjimkou soudů či jiných soudních orgánů, které určují, zda má být předkladateli projektu uděleno povolení pro výstavbu energetické infrastruktury nebo pro realizaci projektu, aniž jsou dotčena jakákoli rozhodnutí přijatá v souvislosti se správním odvolacím řízením;

3) „projektem“ se rozumí jedno nebo více vedení, potrubí, zařízení, vybavení nebo instalací spadající do kategorií energetické infrastruktury;

4) „projektem společného zájmu“ se rozumí projekt, který je nezbytný pro realizaci prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury stanovených v příloze I a který je uveden na unijním seznamu projektů společného zájmu uvedeném v článku 3;

5) „zúženým místem energetické infrastruktury“ se rozumí omezení fyzických toků v určitém energetickém systému, které je způsobeno nedostatečnou přenosovou kapacitou, což zahrnuje mj. absenci infrastruktury;

6) „předkladatelem projektu“ se rozumí:

a) provozovatel přenosové soustavy, provozovatel distribuční soustavy či jiný provozovatel nebo investor rozvíjející projekt společného zájmu;

▼B

b) existuje-li několik provozovatelů přenosové soustavy nebo provozovatelů distribuční soustavy či jiných provozovatelů nebo investorů či jejich skupiny, osoba s právní subjektivitou podle platného vnitrostátního práva, která byla určena na základě smluvního ujednání mezi nimi a která je způsobilá převzít zákonné povinnosti a finanční odpovědnost za strany smluvního ujednání;

7) „inteligentní sítí“ se rozumí elektrická síť, která může nákladově efektivně zohlednit chování a akce všech uživatelů na ni napojených, včetně výrobců, spotřebitelů a těch, kteří elektřinu vyrábějí i spotřebovávají, k zajištění ekonomicky efektivní udržitelné elektrické soustavy s malými ztrátami a vysokou úrovní jakosti a bezpečnosti dodávek a zabezpečení;

8) „pracemi“ se rozumí nákup, dodávka a zavedení součástí, systémů a služeb včetně softwaru, provádění rozvojových, stavebních a instalačních činností v souvislosti s projektem, přejímka zařízení a zahájení projektu;

9) „studiemi“ se rozumí činnosti potřebné pro přípravu provádění projektu, např. přípravné studie, studie proveditelnosti, hodnotící, ověřovací a validační studie, včetně softwaru, a jakákoli jiná technická podpůrná opatření, včetně opatření předcházejících úplnému definování a vypracování projektu a rozhodnutí o jeho financování, jako jsou obhlídky příslušných areálů a příprava finančního balíčku;

10) „vnitrostátním regulačním orgánem“ se rozumí vnitrostátní regulační orgán určený v souladu s čl. 35 odst. 1 směrnice 2009/72/ES nebo čl. 39 odst. 1 směrnice 2009/73/ES;

11) „uvedení do provozu“ odkazuje na proces uvádění určitého projektu do provozu poté, co byl vybudován.

KAPITOLA II

PROJEKTY SPOLEČNÉHO ZÁJMU

Článek 3

Unijní seznam projektů společného zájmu

1. Tímto nařízením se zřizuje dvanáct regionálních skupin (dále jen „skupiny“) vymezených v příloze III části 1. Členství v každé skupině vychází z každého prioritního koridoru a oblasti a jejich příslušného zeměpisného pokrytí stanoveného v příloze I. Rozhodovací pravomoci ve skupinách přísluší členským státům a Komisi, která je pro tyto účely dále označována za rozhodovací orgán skupin.

2. Každá skupina přijme svůj jednací řád s přihlédnutím k ustanovením přílohy III.

3. Rozhodovací orgán každé skupiny přijme regionální seznam navrhovaných projektů společného zájmu, vypracovaný postupem stanoveným v příloze III části 2 podle přínosu každého projektu k zavádění prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury a podle toho, jak splňují kritéria stanovená v článku 4.

▼B

Při vypracovávání regionálního seznamu skupinou:

a) každý jednotlivý návrh projektu společného zájmu vyžaduje souhlas členských států, na jejichž území se projekt vztahuje; pokud určitý členský stát rozhodne, že neposkytne svůj souhlas, řádně svůj postoj odůvodní dotčené skupině;

b) se zohlední poradenství poskytnuté Komisí, které se zaměřuje na to, aby celkový počet projektů společného zájmu zůstal zvládnutelným.

4. Komise je zmocněna přijímat v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci, jimiž se stanoví unijní seznam projektů společného zájmu (dále jen „seznam Unie“), aniž je dotčen čl. 172 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. Tento seznam Unie je přijat v podobě přílohy tohoto nařízení.

Při výkonu své pravomoci Komise zajistí, aby byl tento seznam Unie přijímán každé dva roky, a to na základě regionálních seznamů přijatých rozhodovacími orgány skupin podle oddílu 1 čl. 2 přílohy III postupem stanoveným v odstavci 3 tohoto článku.

První seznam Unie se přijme do 30. září 2013.

5. Při přijímání seznamu Unie na základě seznamů regionálních Komise:

a) zajistí, aby uváděl pouze ty projekty, které splňují kritéria uvedená v článku 4;

b) zajistí přeshraniční soudržnost, přičemž zohlední stanovisko Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „agentura“) uvedené v příloze III oddíle 2 bodu 12;

c) zohlední případná stanoviska členských států uvedená v příloze III oddíle 2 bodu 9 a

d) se zaměřuje na to, aby zůstal celkový počet projektů společného zájmu na seznamu Unie zvládnutelným.

6. Projekty společného zájmu zařazené na seznam Unie podle odstavce 4 tohoto článku se stanou nedílnou součástí příslušných regionálních investičních plánů podle článku 12 nařízení (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 a příslušných národních desetiletých plánů rozvoje sítě podle článku 22 směrnic 2009/72/ES a 2009/73/ES a podle potřeby i dalších relevantních národních plánů infrastruktury. Těmto projektům je udělena nejvyšší možná priorita v rámci každého z těchto plánů.

Článek 4

Kritéria pro projekty společného zájmu

1. Projekty společného zájmu splňují tato obecná kritéria:

a) projekt je nezbytný pro zavedení nejméně jednoho z prioritních koridorů a oblastí energetické infrastruktury;

b) potenciální celkový přínos projektu hodnoceného podle příslušných kritérií uvedených v odstavci 2 převažuje nad jeho náklady, a to i v dlouhodobějším horizontu, a

▼B

c) projekt splňuje alespoň jedno z těchto kritérií:

i) týká se alespoň dvou členských států, a to tak, že přímo překračuje hranice dvou nebo více členských států,

ii) nachází se na území jednoho členského státu a má výrazný přeshraniční dopad, jak je stanoveno v příloze IV bodě 1,

iii) překračuje hranice nejméně jednoho členského státu se zemí Evropského hospodářského prostoru.

2. Na projekty společného zájmu spadající do zvláštních kategorií energetické infrastruktury se vztahují tato zvláštní kritéria:

a) pokud jde o projekty přenosu a skladování elektřiny spadající do kategorií energetické infrastruktury stanovené v příloze II bodě 1 písm. a) až d), bude projekt významně přispívat alespoň k jednomu z těchto zvláštních kritérií:

i) integrace trhu, mj. odstraněním izolovanosti nejméně jednoho členského státu a omezením počtu zúžených míst energetické infrastruktury, hospodářská soutěž a pružnost systému,

ii) udržitelnost, mj. prostřednictvím integrace energie z obnovitelných zdrojů do sítě a přenosem energie z obnovitelných zdrojů do hlavních míst spotřeby a úložišť,

iii) zabezpečení dodávek, mj. prostřednictvím interoperability, vhodných propojení a bezpečného a spolehlivého provozu systému;

b) pokud jde o projekty v oblasti zemního plynu spadající do kategorií energetické infrastruktury stanovené v příloze II bodě 2, bude projekt významně přispívat alespoň k jednomu z těchto zvláštních kritérií:

i) integrace trhu, mj. odstraněním izolovanosti nejméně jednoho členského státu a omezením počtu zúžených míst energetické infrastruktury, interoperabilita a pružnost systému,

ii) bezpečnost dodávek energie, mj. prostřednictvím vhodných propojení a diverzifikace zdrojů dodávek, partnerů a tras,

iii) hospodářská soutěž, mj. prostřednictvím diverzifikace zdrojů dodávek, partnerů a tras,

iv) udržitelnost, mj. prostřednictvím snižování objemu emisí, podpory nepravidelně vyráběné elektřiny z obnovitelných zdrojů a větším využíváním plynu z obnovitelných zdrojů;

c) pokud jde o projekty inteligentních elektrických sítí spadající do kategorie energetické infrastruktury stanovené v příloze II bodě 1 písm. e), bude projekt významně přispívat ke každému z těchto specifických kritérií:

i) integrace a zapojení uživatelů sítě s novými požadavky s ohledem na jejich nabídku elektřiny a poptávku po ní,

ii) účinnost a interoperabilita přenosu a distribuce elektřiny v každodenním provozu sítě,

iii) zabezpečení sítě, řízení systému a kvalita dodávek,

▼B

iv) optimální plánování budoucích nákladově efektivních investic do sítí,

v) fungování trhu a služby zákazníkům,

vi) zapojení uživatelů do řízení jejich spotřeby energie;

d) pokud jde o projekty přepravy ropy spadající do kategorií energetické infrastruktury stanovené v příloze II bodě 3, bude projekt významně přispívat ke každému z těchto specifických kritérií:

i) zabezpečení dodávek energie snižující závislost na jednom zásobovacím zdroji nebo trase,

ii) efektivní a udržitelné využívání zdrojů prostřednictvím snižování environmentálních rizik,

iii) interoperabilita;

e) pokud jde o projekty přepravy oxidu uhličitého spadající do kategorií energetické infrastruktury stanovené v příloze II bodě 4, bude projekt významně přispívat ke každému z těchto specifických kritérií:

i) zamezení emisím oxidu uhličitého při zachování bezpečnosti dodávek energie,

ii) zvýšení odolnosti a bezpečnosti přepravy oxidu uhličitého,

iii) efektivní využívání zdrojů na základě připojení více zdrojů a úložišť oxidu uhličitého přes společnou infrastrukturu a minimalizace environmentální zátěže a rizik.

3. Pokud jde o projekty spadající do kategorií energetické infrastruktury stanovené v příloze II bodech 1 až 3, jsou kritéria uvedená v tomto článku posuzována v souladu s ukazateli stanovenými v příloze IV bodech 2 až 5.

4. Aby bylo usnadněno hodnocení všech projektů, které by mohly být způsobilé jakožto projekty společného zájmu a které by mohly být zařazeny na regionální seznam, vyhodnotí každá skupina transparentním a objektivním způsobem přínos každého projektu k realizaci téhož prioritního koridoru nebo oblasti. Každá skupina vymezí svou metodu hodnocení na základě celkového přínosu ke splnění kritérií uvedených v odstavci 2; toto hodnocení povede k seřazení projektů pro interní použití v rámci skupiny. Ani regionální seznam ani seznam Unie nebudou obsahovat žádné řazení a řazení nebude použito ani pro žádný jiný účel, s výjimkou účelu uvedeného v příloze III oddíle 2 bodu 14.

Při hodnocení projektů dále každá skupina řádně přihlédne k:

a) naléhavosti každého navrhovaného projektu z hlediska plnění cílů energetické politiky Unie, jimiž je integrace trhu, mj. prostřednictvím odstranění izolovanosti nejméně jednoho členského státu a hospodářské soutěže, a udržitelnost a bezpečnost dodávek energie;

b) počtu členských států, kterých se každý projekt dotkne, přičemž se zaručí rovnost příležitostí pro projekty týkající se okrajových členských států;

c) přínosu každého projektu k územní soudržnosti a

d) jejich komplementaritě s ohledem na ostatní navrhované projekty.

▼B

U projektů inteligentních sítí, které spadají do kategorie stanovené v příloze II bodě 1 písm. e), se bude řazení týkat projektů, které se dotýkají dvou stejných členských států, a náležitou pozornost je třeba věnovat rovněž počtu uživatelů, jež projekt ovlivní, roční spotřebě energie a podílu energie z jiných než nastavitelných zdrojů v oblasti pokryté těmito uživateli.

Článek 5

Provádění a sledování

1. Předkladatelé projektů vypracují pro projekty společného zájmu prováděcí plán včetně časového harmonogramu pro:

a) studie udržitelnosti a přípravné studie;

b) schválení vnitrostátními regulačními orgány nebo jakýmkoli jiným příslušným orgánem;

c) výstavbu a uvedení do provozu a

d) harmonogram udělení povolení podle čl. 10 odst. 4 písm. b).

2. Provozovatelé přenosových soustav, provozovatelé distribučních soustav a jiní provozovatelé vzájemně spolupracují, aby usnadnili realizaci projektů společného zájmu ve své oblasti.

3. Agentura a dotčené skupiny sledují pokrok dosažený při uskutečňování projektů společného zájmu a v případě potřeby vydávají doporučení s cílem usnadnit realizaci projektů společného zájmu. Skupiny si mohou vyžádat další informace v souladu s odstavci 4, 5 a 6, svolávat jednání s příslušnými stranami a vybízet Komisi k ověření poskytnutých informací na místě.

4. Do 31. března každého roku následujícího po roce zařazení projektu společného zájmu na seznam Unie podle článku 3 předloží předkladatelé projektů výroční zprávu, a to u projektů spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2 příslušnému orgánu uvedenému v článku 8 a buď agentuře nebo, u projektů spadajících do kategorií uvedených v příloze II bodech 3 a 4, příslušné skupině. Tato zpráva podrobně pojedná o:

a) pokroku dosaženém v oblasti rozvoje a výstavby projektu a jeho uvedení do provozu, zejména s ohledem na postupy při udělování povolení a konzultacích;

b) případných zpožděních oproti prováděcímu plánu, důvodech takových zpoždění a dalších obtížích;

c) ve vhodných případech revidovaném plánu zaměřeném na překonání zpoždění.

▼B

5. Do tří měsíců od obdržení výroční zprávy uvedené v odstavci 4 tohoto článku předloží agentura skupinám souhrnnou zprávu o projektech společného zájmu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2, ve které zhodnotí dosažený pokrok a předloží případně doporučení vedoucí k nápravě zpoždění a obtíží. Tato konsolidovaná zpráva rovněž v souladu s čl. 6 odst. 8 a 9 nařízení (ES) č. 713/2009 vyhodnotí, zda dochází k důslednému uplatňování celounijních plánů rozvoje sítě s ohledem na prioritní koridory a oblasti energetické infrastruktury.

6. Dotčené příslušné orgány uvedené v článku 8 k předloží příslušné skupině zprávu o pokroku a případném zpoždění při provádění projektů společného zájmu nacházejících se na jejich území, pokud se jedná o proces udělování povolení, a o důvodech případných zpoždění.

7. Pokud se uvedení projektu společného zájmu do provozu opozdí oproti prováděcímu plánu, s výjimkou převažujících důvodů, za něž předkladatel projektu nenese odpovědnost, pak:

a) pokud jsou opatření uvedená v čl. 22 odst. 7 písm. a), b) nebo c) směrnice 2009/72/ES a 2009/73/ES použitelná podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, zajistí vnitrostátní regulační orgány uskutečnění investice;

b) pokud opatření vnitrostátních regulačních orgánů podle písmene a) nejsou použitelná, předkladatel projektu vybere třetí stranu, která bude projekt financovat nebo realizovat, a to úplně nebo zčásti; předkladatel projektu tak učiní předtím, než prodleva oproti datu uvedení do provozu obsaženém v prováděcím plánu překročí dva roky;

c) pokud není vybrána třetí strana v souladu s písmenem b), jmenuje členský stát nebo, pokud tak členský stát stanovil, vnitrostátní regulační orgán do dvou měsíců od uplynutí lhůty uvedené v písmenu b) třetí stranu, která bude financovat nebo realizovat projekt a kterou předkladatel projektu akceptuje;

d) pokud je zpoždění oproti datu uvedení do provozu uvedenému v prováděcím plánu delší než dva roky a dva měsíce, může Komise – za předpokladu, že s tím dotčené členské státy souhlasí a plně s ní spolupracují – vyhlásit výzvu k předkládání návrhů na výstavbu projektu podle dohodnuté časové osy otevřenou pro všechny třetí strany schopné stát se předkladatelem projektů;

e) pokud se použijí písmena c) nebo d), poskytne provozovatel soustavy, v jehož oblasti se investice nachází, provozovatelům nebo investorům uskutečňujícím investici nebo třetí straně veškeré informace nutné pro uskutečnění investice, připojí nová aktiva k přenosové síti a obecně vyvine co největší úsilí na usnadnění uskutečnění investice a bezpečného, spolehlivého a účinného provozu a údržby projektu společného zájmu.

8. Projekt společného zájmu může být odstraněn ze seznamu Unie v souladu s postupem stanoveným v čl. 3 odst. 4, pokud bylo jeho zařazení na tento seznam založeno na nesprávných informacích, které byly rozhodujícím faktorem pro toto zařazení, nebo pokud nevyhovuje stávajícímu právu Unie.

▼B

9. Projekty, které již nejsou na seznamu Unie, ztrácejí veškerá práva a povinnosti spojené se statusem projektu společného zájmu na základě tohoto nařízení.

Projekt, který již není uveden na seznamu Unie, avšak příslušný orgán již u něj přijal k přezkoumání příslušnou dokumentaci k žádosti, si zachovává práva a povinnosti vyplývající z kapitoly III, s výjimkou případů, kdy již projekt není na seznamu z důvodů uvedených v odstavci 8.

10. Tímto článkem není dotčena jakákoli finanční pomoc Unie poskytnutá projektu společného zájmu před jeho vyřazením ze seznamu Unie.

Článek 6

Evropští koordinátoři

1. Nastanou-li při realizaci projektu společného zájmu závažné obtíže, může Komise po dohodě s příslušnými členskými státy jmenovat evropského koordinátora na dobu až jednoho roku; toto období lze dvakrát prodloužit.

2. Evropský koordinátor:

a) podporuje projekty, pro které byl jmenován evropským koordinátorem, a přeshraniční dialog mezi předkladateli projektů a všemi dotčenými zúčastněnými stranami;

b) pomáhá všem stranám podle potřeby při konzultacích s dotčenými zúčastněnými stranami a při získávání nezbytných povolení pro projekty;

c) ve vhodných případech radí předkladatelům projektů v otázkách jeho financování;

d) zajistí odpovídající podporu a strategické řízení ze strany dotčených členských států při přípravě a provádění projektů;

e) předkládá každoročně, a ve vhodných případech rovněž po dokončení svého mandátu, Komisi zprávu o pokroku projektu (projektů) a o jakýchkoli obtížích a překážkách, které by mohly významně oddálit datum uvedení projektů do provozu. Komise tuto zprávu předá Evropskému parlamentu a dotčeným skupinám.

3. Evropský koordinátor je vybírán na základě svých zkušeností se specifickými úkoly, které mu budou v rámci dotčených projektů přiděleny.

4. Rozhodnutí o jmenování evropského koordinátora stanoví podmínky s podrobným vymezením doby trvání mandátu, specifických úkolů a termínů a příslušné metodiky, kterou je třeba dodržovat. Úsilí vynaložené na koordinaci je přiměřené složitosti projektu (projektů) a odhadovaným nákladům na projekty.

5. Dotyčné členské státy v plné míře spolupracují s evropským koordinátorem při plnění úkolů uvedených v odstavcích 2 a 4.

▼B

KAPITOLA III

UDĚLOVÁNÍ POVOLENÍ A ÚČAST VEŘEJNOSTI

Článek 7

„Prioritní status“ projektů společného zájmu

1. Přijetí seznamu Unie určuje pro účely veškerých rozhodnutí vydaných v průběhu procesu udělování povolení nezbytnost těchto projektů z hlediska energetické politiky, bez ohledu na přesné umístění, trasu či technologii projektu.

2. Za účelem zajištění účinného administrativního zpracování dokumentace žádostí týkajících se projektů společného zájmu zajistí předkladatelé projektů a všechny dotčené orgány, aby byla tato dokumentace vyřízena nejrychlejším možným způsobem slučujícím se se zákonem.

3. Existuje-li takový status ve vnitrostátním právu, je projektům společného zájmu přiděleno postavení nejvyššího možného národního významu a při povolovacích postupech, včetně územního plánovaní, pokud tak stanoví vnitrostátní právo, a posuzování dopadů na životní prostředí v rámci těchto postupů, je s nimi jako s takovými nakládáno, a to v takovém případě a do takové míry, do níž je toto nakládání určeno vnitrostátním právem platným pro příslušný typ energetické infrastruktury.

4. Do 16. srpna 2013 vydá Komise nezávazné pokyny podporující členské státy při vymezování a provádění přiměřených legislativních a nelegislativních opatření s cílem racionalizovat a zajišťovat soudržné uplatňování postupů posuzování vlivů na životní prostředí vyžadovaných pro projekty společného zájmu podle práva Unie.

5. Členské státy při řádném zohlednění pokynů uvedených v odstavci 4 vyhodnotí, která opatření je možné uplatnit s cílem racionalizovat postupy posuzování vlivů na životní prostředí a zajistit jejich soudržné uplatňování, a informují Komisi o výsledku tohoto procesu.

6. Do devíti měsíců od data vydání pokynů uvedených v odstavci 4 přijmou členské státy nelegislativní opatření, která určily v odstavci 5.

7. Do 24 měsíců od data vydání pokynů uvedených v odstavci 4 provedou členské státy legislativní opatření, které určily podle odstavce 5. Těmito opatřeními nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z práva Unie.

8. V souvislosti s důsledky pro životní prostředí, kterými se zabývá čl. 6 odst. 4 směrnice 92/43/EHS a čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES, jsou projekty společného zájmu považovány z hlediska energetické politiky za projekty ve veřejném zájmu a lze je považovat za projekty v „převažujícím veřejném zájmu“ za předpokladu, že jsou splněny všechny podmínky uvedené v těchto směrnicích.

Je-li v souladu se směrnicí 92/43/EHS vyžadováno stanovisko Komise, Komise a příslušný orgán uvedený v článku 9 tohoto nařízení zajistí, aby rozhodnutí týkající se převažujícího veřejného zájmu projektu bylo přijato ve lhůtě uvedené v čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení.

▼B

Článek 8

Organizace procesu udělování povolení

1. Do 16. listopadu 2013 určí každý členský stát jeden vnitrostátní příslušný orgán, který odpovídá za usnadňování a koordinaci procesu udělování povolení pro projekty společného zájmu.

2. U projektu společného zájmu nebo konkrétní kategorie projektů společného zájmu mohou být odpovědnost příslušného orgánu uvedeného v odstavci 1 nebo související úkoly přeneseny na jiný orgán, nebo mohou být jiným orgánem vykonány, a to za předpokladu, že:

a) příslušný orgán informuje Komisi o tomto přenesení a informace o něm je zveřejněna buď příslušným orgánem, nebo předkladatelem projektu na internetové stránce uvedené v čl. 9 odst. 7;

b) pouze jeden orgán je odpovědný za projekt společného zájmu, je jediným kontaktním místem pro předkladatele projektu v procesu vedoucímu ke komplexnímu rozhodnutí pro daný projekt společného zájmu a koordinuje předkládání veškerých příslušných dokumentů a informací.

Příslušný orgán si může ponechat odpovědnost za stanovení časových lhůt, aniž by tím byly dotčeny časové lhůty stanovené v souladu s článkem 10.

3. Aniž jsou dotčeny příslušné požadavky podle mezinárodního práva a práva Unie, příslušný orgán přijme opatření pro usnadnění vydání komplexního rozhodnutí. Komplexní rozhodnutí se vydává ve lhůtě uvedené v čl. 10 odst. 1 a 2 a podle jednoho z následujících systémů:

a) integrovaný systém: komplexní rozhodnutí, které vydá příslušný orgán, je jediným právně závazným rozhodnutím vyplývajícím ze zákonného postupu udělování povolení. Jsou-li projektem dotčeny další orgány, mohou v souladu s vnitrostátním právem vyjádřit svůj názor ve formě vstupu do daného řízení a příslušný orgán ho vezme v úvahu;

b) koordinovaný systém: komplexní rozhodnutí zahrnuje více jednotlivých právně závazných rozhodnutí vydaných několika dotčenými orgány, jež jsou koordinovány příslušným orgánem. Příslušný orgán může zřídit pracovní skupinu, v níž jsou zastoupeny všechny dotčené orgány, s cílem vypracovat harmonogram udělování povolení v souladu s čl. 10 odst. 4 písm. b) a sledovat a koordinovat jeho provádění. Příslušný orgán na základě konzultací s dalšími dotčenými orgány, případně v souladu s vnitrostátním právem a aniž by byly dotčeny časové lhůty stanovené v souladu s článkem 10, stanoví pro každý jednotlivý případ přiměřenou časovou lhůtu, během níž jsou vydána jednotlivá rozhodnutí. Příslušný orgán může přijmout jednotlivé rozhodnutí v zastoupení jiného dotčeného vnitrostátního orgánu, pokud tento orgán nevydá toto rozhodnutí ve stanovené lhůtě a pokud není toto zpoždění dostatečně odůvodněno; pokud tak stanoví vnitrostátní právo a v rozsahu, který je v souladu s právem Unie, může se příslušný orgán domnívat, že jiný vnitrostátní dotčený orgán buď projekt schválil nebo zamítl, pokud rozhodnutí daného orgánu není vydáno ve stanovené lhůtě. Pokud tak stanoví vnitrostátní právo, může příslušný orgán jednotlivé rozhodnutí jiného vnitrostátního orgánu změnit, domnívá-li se, že rozhodnutí není dostatečně podloženo základními podklady předloženými vnitrostátním dotčeným orgánem; příslušný orgán v takovém případě zajistí dodržování příslušných požadavků podle mezinárodního práva a práva Unie a své rozhodnutí řádně odůvodní;

▼B

c) systém spolupráce: přijetí komplexního rozhodnutí koordinuje příslušný orgán. Příslušný orgán na základě konzultací s dalšími dotčenými orgány, případně v souladu s vnitrostátním právem a aniž by byly dotčeny časové lhůty stanovené v souladu s článkem 10, stanoví pro každé jednotlivé rozhodnutí přiměřenou časovou lhůtu, během níž jsou vydána jednotlivá rozhodnutí. Sleduje dodržování časových lhůt dotčenými orgány.

Pokud dotčený orgán nepředpokládá, že toto jednotlivé rozhodnutí vydá ve stanovené lhůtě, neprodleně informuje příslušný orgán a zpoždění odůvodní. Následně příslušný orgán znovu stanoví lhůtu, ve které musí být dané jednotlivé rozhodnutí vydáno, přičemž stále dodržuje celkové lhůty stanovené v souladu s článkem 10.

S uznáním vnitrostátních specifik v plánování a povolovacích postupech mohou členské státy volit mezi třemi systémy uvedenými v prvním pododstavci písm. a), b) a c) s cílem usnadnit a koordinovat své postupy a zvolí provedení nejúčinnějšího systému. Pokud zvolí členský stát systém spolupráce, uvědomí Komisi o důvodech své volby. Komise provede hodnocení účinnosti systémů ve zprávě uvedeného v článku 17.

4. Členské státy mohou použít systémy, které jsou odlišné od systémů uvedených v odstavci 3, na projekty společného zájmu, a to jak na souši, tak i na moři.

5. Pokud projekt společného zájmu vyžaduje, aby bylo rozhodnutí přijato ve dvou nebo více členských státech, přijmou relevantní příslušné orgány veškerá nezbytná opatření umožňující jejich vzájemnou účinnou a efektivní spolupráci a koordinaci včetně, pokud jde o ustanovení uvedená v čl. 10 odst. 4. Členské státy usilují o zajištění společných postupů, zejména pokud jde o posouzení dopadů na životní prostředí.

Článek 9

Průhlednost a účast veřejnosti

1. Do 16. května 2014 je členský stát nebo příslušný orgán, případně ve spolupráci s jinými dotčenými orgány, povinen zveřejnit příručku postupů upravujících proces udělování povolení, který se vztahuje na projekty společného zájmu. Tato příručka je podle potřeby aktualizována a zpřístupněna veřejnosti. Příručka obsahuje alespoň informace specifikované v příloze VI bodě 1. Příručka není právně závazná, ale může odkazovat na příslušné právní předpisy nebo je citovat.

2. Aniž jsou dotčeny jakékoli požadavky podle Aarhuské úmluvy, úmluvy z Espoo a příslušného práva Unie, dodržují všechny strany, které se podílejí na procesu udělování povolení, zásady pro účast veřejnosti stanovené v příloze VI bodě 3.

▼B

3. Předkladatel projektu v orientační lhůtě tří měsíců od zahájení procesu udělování povolení podle článku 10 odst. 1 písm. a) vypracuje a předloží příslušnému orgánu koncepci účasti veřejnosti v návaznosti na proces nastíněný v příručce uvedené v odstavci 1 a v souladu s obecnými zásadami uvedenými v příloze VI. Příslušný orgán požaduje úpravy, nebo koncepci účasti veřejnosti schválí do tří měsíců; v takovém případě příslušný orgán uváží jakoukoli formu účasti veřejnosti a konzultací s ní, které se uskuteční před zahájením procesu udělování povolení, v rozsahu, v němž taková účast a konzultace veřejnosti splňují požadavky tohoto článku.

Pokud má předkladatel projektu v úmyslu provést podstatné změny ve schválené koncepci, informuje o tom příslušný orgán. V takovém případě může příslušný orgán požadovat úpravy.

4. Předkladatel projektu, případně příslušný orgán, pokud tak stanoví vnitrostátní právo, uskuteční před podáním konečné a kompletní dokumentace žádosti příslušnému orgánu podle článku 10 odst. 1 písm. a) alespoň jednu veřejnou konzultaci. Tím není dotčena jakákoli veřejná konzultace, jež má být uskutečněna po předložení žádosti o povolení podle čl. 6 odst. 2 směrnice 2011/92/EU. Veřejná konzultace informuje zúčastněné strany uvedené v příloze VI bodě 3 písm. a) o daném projektu v rané fázi a pomůže určit nejvhodnější umístění nebo dráhu a příslušné otázky, které bude třeba v dokumentaci žádosti řešit. Minimální požadavky na tyto veřejné konzultace jsou specifikovány v příloze VI bodě 5.

Předkladatel projektu vypracuje před podáním dokumentace žádosti zprávu shrnující výsledky činností souvisejících s účastí veřejnosti, včetně činností, které se uskutečnily před zahájením procesu udělování povolení. Tuto zprávu předloží předkladatel projektu společně s dokumentací žádosti příslušnému orgánu. V komplexním rozhodnutí je třeba tyto výsledky řádně zohlednit.

5. U projektů přesahujících hranice dvou nebo více členských států se veřejné konzultace podle odstavce 4 v každém z dotčených členských států uskuteční do dvou měsíců ode dne, kdy byla zahájena první veřejná konzultace.

6. U projektů s pravděpodobnými významnými nepříznivými přeshraničními dopady v jednom nebo více sousedících členských státech, kde je použitelný článek 7 směrnice 2011/92/EU a úmluva z Espoo, jsou příslušné informace poskytnuty příslušnému orgánu sousedícího členského státu (sousedících členských států). Příslušný orgán sousedícího členského státu (sousedících členských států) uvede, případně v rámci oznamovacího postupu, zda si on nebo jakýkoli další dotčený orgán přeje podílet se na příslušných postupech veřejné konzultace.

7. Předkladatel projektu nebo příslušný orgán, pokud to stanoví vnitrostátní právo, vytvoří a pravidelně aktualizuje internetové stránky o významné informace o projektu společného zájmu; na tyto stránky odkazují internetové stránky Komise a vyhovují požadavkům specifikovaným v příloze VI bodě 6. Obchodně citlivé informace jsou považovány za důvěrné.

Předkladatelé projektů příslušné informace rovněž zveřejní prostřednictvím dalších vhodných informačních prostředků, k nimž má veřejnost volný přístup.

▼B

Článek 10

Délka a realizace povolovacího postupu

1. Proces udělování povolení se skládá ze dvou postupů:

a) Postup před podáním žádosti, který zahrnuje období mezi zahájením povolovacího postupu a přijetím předložené dokumentace žádosti příslušným orgánem, proběhne v orientační době dvou let.

Tento postup zahrne vypracování veškerých zpráv o stavu životního prostředí, které má předkladatel (předkladatelé) projektu vypracovat.

Pro účely stanovení začátku povolovacího postupu zašle předkladatel (předkladatelé) projektu příslušnému orgánu dotčeného členského státu (členských států) písemné oznámení o projektu, které obsahuje dostatečně podrobný popis projektu. Nejpozději do tří měsíců od přijetí tohoto oznámení je příslušný orgán, i jménem jiných dotčených orgánů, povinen toto oznámení písemně uznat, nebo domnívá-li se, že projekt není pro zahájení povolovacího postupu dostatečně zralý, zamítnout. V případě zamítnutí příslušný orgán své rozhodnutí odůvodní i jménem dalších dotčených orgánů. Datum podpisu potvrzení o přijetí tohoto oznámení příslušným orgánem slouží jako zahájení procesu udělování povolení. Pokud se jedná o dva nebo více členských států, slouží jako datum zahájení povolovacího postupu datum posledního potvrzení o přijetí tohoto oznámení vydaného dotčeným příslušným orgánem.

b) Zákonný povolovací postup, který zahrnuje dobu uplynulou mezi datem přijetí podané dokumentace žádosti a vydáním komplexního rozhodnutí, nepřekročí jeden rok a šest měsíců. Pokud to členské státy budou považovat za vhodné, mohou stanovit kratší časový limit.

2. Doba trvání obou postupů uvedených v odst. 1 dohromady nepřekročí dobu tří let a šesti měsíců. Pokud se však příslušný orgán domnívá, že jedna nebo obě z těchto dvou postupů povolovacího postupu nebude dokončena před časovými lhůtami stanovenými v odstavci 1, může rozhodnout, před jejich uplynutím a v každém jednotlivém případě, prodloužit jednu nebo obě lhůty o maximálně devět měsíců pro oba postupy dohromady.

V tomto případě je příslušný orgán povinen dotčenou skupinu informovat a předložit jí opatření, která byla či mají být přijata s cílem povolovací postup co nejdříve dokončit. Skupina může požádat příslušný orgán, aby jí pravidelně podával zprávy o pokroku dosaženém v tomto směru.

3. V členských státech, v nichž určení trasy nebo umístění, provedené výhradně pro zvláštní účel plánovaného projektu, včetně plánování zvláštních koridorů pro síťové infrastruktury, nemůže být zahrnuto do procesu vedoucímu ke komplexnímu rozhodnutí, musí být odpovídající rozhodnutí přijato v samostatné lhůtě šesti měsíců, počínaje datem předložení konečné a kompletní dokumentace žádosti předkladatelem.

V tomto případě bude prodloužená časová lhůta uvedená v odstavci 2 omezena na šest měsíců, včetně postupu stanoveného podle tohoto odstavce.

▼B

4. Postup před podáním žádosti je složen z těchto kroků:

a) po přijetí oznámení podle odst. 1 písm. a) je příslušný orgán povinen v úzké spolupráci s ostatními dotčenými orgány a případně na základě návrhu předkladatele projektu určit rozsah materiálů a úroveň podrobnosti informací, které má předkladatel projektu předložit v rámci dokumentace žádosti o komplexní rozhodnutí. Jako podklad pro toto určení slouží kontrolní seznam uvedený v příloze VI bodě 1 písm. e);

b) příslušný orgán vypracuje v úzké spolupráci s předkladatelem projektu a s ostatními dotčenými orgány a s ohledem na výsledky činností provedených podle písmene a) podrobný harmonogram procesu udělování povolení v souladu s pokyny uvedenými v příloze VI bodě 2.

U projektů, které překročí hranice mezi dvěma nebo více členskými státy, příslušné orgány dotčených členských států vypracují společný rozpis, v němž schválí sladění svých harmonogramů;

c) po obdržení návrhu dokumentace žádosti je příslušný orgán povinen, i jménem dalších dotčených orgánů, vyžádat si v případě potřeby od předkladatele projektu doplnění chybějících informací, které se mohou týkat pouze otázek uvedených v písmenu a). Příslušný orgán písemně potvrdí přezkum žádosti do tří měsíců od předložení chybějících informací. Požádat o dodatečné informace lze pouze tehdy, pokud je to odůvodněno novými okolnostmi.

5. Předkladatel projektu zajistí úplnost a adekvátní kvalitu dokumentace žádosti a v rámci postupu před podáním žádosti co nejdříve požádá o stanovisko k této dokumentaci příslušný orgán. Předkladatel projektu plně spolupracuje s příslušným orgánem na dodržení lhůt a podrobného harmonogramu vymezeného v odst. 4 písm. b).

6. Lhůtami stanovenými tímto článkem nejsou dotčeny ani povinnosti vyplývající z mezinárodního práva a práva Unie, ani správní odvolací řízení a opravné prostředky před soudem nebo jiným soudním orgánem.

KAPITOLA IV

REGULACE

Článek 11

Analýza nákladů a přínosů energetického systému v celé šíři

1. Do 16. listopadu 2013 předloží evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav členským státům, Komisi a agentuře metodiky harmonizované analýzy nákladů a přínosů energetického systému v celé šíři, včetně modelování sítě a trhu, na úrovni EU u projektů společného zájmu, které spadají do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2. Tyto metodiky se použijí pro přípravu každého následujícího desetiletého plánu rozvoje sítě

▼B

vyvinutého evropskou sítí provozovatelů elektrických přenosových a evropskou sítí provozovatelů plynárenských přepravních soustav podle článku 8 nařízení (ES) č. 714/2009 a článku 8 nařízení (ES) č. 715/2009. Tyto metodiky jsou zpracovány v souladu se zásadami stanovenými v příloze V a jsou v souladu s pravidly a ukazateli stanovenými v příloze IV.

Před předložením svých metodik uspořádají evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav rozsáhlé konzultace, jichž se zúčastní alespoň organizace zastupující všechny zúčastněné strany – a bude-li to považováno za vhodné, i samy zúčastněné strany –, vnitrostátní regulační orgány a další vnitrostátní orgány.

2. Do tří měsíců ode dne obdržení metodik agentura poskytne členským státům a Komisi stanovisko týkající se těchto metodik a zveřejní je.

3. Komise vydá, a členské státy mohou vydat, své stanovisko k těmto metodikám do tří měsíců od obdržení stanoviska od agentury. Stanoviska jsou předložena evropské síti provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropské síti provozovatelů plynárenských přepravních soustav.

4. Do tří měsíců ode dne obdržení posledního stanoviska obdrženého podle odstavce 3 upraví evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav své metodiky, přičemž řádně zohlední obdržená stanoviska členských států, stanovisko Komise a stanovisko agentury a předloží je Komisi ke schválení.

5. Do dvou týdnů od schválení Komisí zveřejní evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav příslušné metodiky na svých internetových stránkách. Na vyžádání jsou povinni poskytnout Komisi a agentuře příslušné soubory vstupních dat uvedené v příloze V bodě 1 a další příslušné údaje o síti, zatížení toku a trhu v dostatečně přesné podobě podle vnitrostátního práva a příslušných dohod o mlčenlivosti. Údaje jsou platné k datu žádosti. Komise a agentura zajistí zachování důvěrnosti obdržených údajů v řadách vlastních i v řadách osob, které pro ně na základě těchto údajů provádějí analýzy.

6. Tyto metodiky jsou pravidelně aktualizovány a zdokonalovány v souladu s odstavci 1 až 5. Agentura může z vlastní iniciativy nebo na základě řádně odůvodněné žádosti vnitrostátních regulačních orgánů nebo zúčastněných stran a po formální konzultaci s organizacemi zastupujícími všechny příslušné zúčastněné strany a s Komisí o tyto aktualizace a zdokonalení požádat na základě řádného odůvodnění a v řádné lhůtě. Agentura zveřejní žádosti vnitrostátních regulačních orgánů nebo zúčastněných stran a všechny příslušné dokumenty, které nejsou citlivé z obchodního hlediska, vedoucí k žádosti agentury o aktualizaci nebo zdokonalení.

▼B

7. Do 16. května 2015 vnitrostátní regulační orgány spolupracující v rámci agentury stanoví a zveřejní soubor ukazatelů a odpovídajících referenčních hodnot pro srovnání jednotkových investičních nákladů u srovnatelných projektů kategorií infrastruktury uvedených v příloze II bodech 1 a 2. Tyto referenční hodnoty mohou evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav použít pro analýzy nákladů a přínosů prováděné pro následující desetileté plány rozvoje sítě.

8. Do 31. prosince 2016 předloží evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav společně s evropskou sítí provozovatelů plynárenských přepravních soustav Komisi a agentuře model konzistentního a propojeného trhu s elektřinou a zemním plynem a konzistentní a propojené elektrické a plynárenské sítě, který zahrnuje přenosovou a přepravní infrastrukturu i skladování elektřiny a zemního plynu a zařízení na zkapalněný zemní plyn a řeší prioritní koridory a oblasti energetické infrastruktury stanovené v příloze I a zpracované v souladu se zásadami stanovenými v příloze V. Po schválení tohoto modelu Komisí v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 je tento model zahrnut do metodik.

Článek 12

Umožnění investic s přeshraničními dopady

1. Efektivně vynaložené investiční náklady, které vylučují náklady na údržbu, spojené s projektem společného zájmu spadajícím do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a), b) a d) a v příloze II bodě 2 ponese příslušný provozovatel (provozovatelé) přenosové soustavy nebo předkladatelé projektu přenosové infrastruktury členského státu (členských států), na něž bude mít projekt čistý pozitivní dopad, a uhradí je v rozsahu, který nezahrnuje poplatky za překročení kapacity a jiné poplatky, uživatelé sítě prostřednictvím sazeb za přístup k síti platných v tomto nebo v těchto členských státech.

2. U projektu společného zájmu spadajícího do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a), b) a d) a příloze II bodě 2 se použije odstavce 1 pouze tehdy, pokud alespoň jeden předkladatel projektu žádá příslušné vnitrostátní orgány, aby uplatnily tento článek na veškeré náklady na projekt nebo na části nákladů na projekt. U projektu společného zájmu spadajícího do kategorií uvedených v příloze II bodě 2 se použije odstavec 1 pouze tehdy, pokud posouzení tržní poptávky již bylo provedeno a určilo, že nelze očekávat, že efektivně vynaložené investiční náklady budou pokryty sazbami.

Má-li projekt několik předkladatelů, příslušné vnitrostátní regulační orgány bez prodlení všechny předkladatele projektu vyzvou k tomu, aby žádost o investici podali společně v souladu s odstavcem 3.

3. U projektu společného zájmu, na který se vztahuje odstavec 1, předkladatelé projektů všechny dotčené vnitrostátní regulační orgány pravidelně informují o průběhu projektu a o nákladech a dopadech, které jsou s ním spojeny, a to alespoň jednou ročně, dokud není projekt uveden do provozu.

▼B

Jakmile takový projekt dosáhne dostatečné zralosti, předloží předkladatelé projektu, po konzultaci s provozovateli přepravních a přenosových soustav z těch členských států, na které má projekt významný čistý pozitivní dopad, žádost o investici. Tato žádost o investici obsahuje žádost o přeshraniční přidělení nákladů a je předložena všem dotčeným vnitrostátním regulačním orgánům společně s:

a) analýzou nákladů a přínosů konkrétního projektu, která je uplatňována důsledně v souladu s metodikou vypracovanou v souladu s článkem 11 a zohledňuje přínosy přesahující hranice dotčeného členského státu,

b) obchodním plánem hodnotícím finanční životaschopnost projektu včetně zvoleného řešení financování a u projektu společného zájmu, který spadá do kategorie uvedené v příloze II bodě 2, výsledky tržních testů, a

c) pokud se předkladatelé projektů dohodnou, s odůvodněným návrhem na přeshraniční přidělení nákladů.

Pokud projekt předkládá více překladatelů, předloží své žádosti o investice společně.

U projektů zařazených na první seznam Unie předkladatelé projektů předloží žádosti o investice do 31. října 2013.

Při převzetí každé žádosti o investice vnitrostátní regulační orgány neprodleně předloží její kopii agentuře pro informaci.

Vnitrostátní regulační orgány a agentura zachovávají důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

4. Do šesti měsíců od data obdržení poslední žádosti o investici posledním dotčeným vnitrostátním regulačním orgánem přijmou vnitrostátní regulační orgány po konzultaci s dotčenými předkladateli projektů koordinovaná rozhodnutí o přidělení investičních nákladů, která ponese každý provozovatel soustavy v rámci uvedeného projektu, i o jejich začlenění do sazeb. Vnitrostátní regulační orgány mohou rozhodnout, že přidělí pouze část nákladů, nebo mohou rozhodnout, že rozdělí náklady v rámci balíčku několika projektů společného zájmu.

Při přidělování nákladů zohlední vnitrostátní regulační orgány skutečné nebo očekávané:

— poplatky za přetížení nebo jiné poplatky,

— příjmy pocházející z vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových a přepravních soustav vytvořeného podle článku 13 nařízení (ES) č. 714/2009.

Při rozhodování o přeshraničním rozdělení nákladů jsou zohledněny hospodářské, sociální a environmentální náklady a přínosy projektů v dotčených členských státech a potenciální potřeba finanční podpory.

Při rozhodování o přeshraničním rozdělení nákladů usilují příslušné vnitrostátní regulační orgány, po konzultaci s dotčenými provozovateli přenosových a přepravních soustav, o vzájemnou dohodu založenou zejména na informacích uvedených v odst. 3 písm. a) a b).

▼B

Pokud projekt společného zájmu zmírňuje negativní externality, jako jsou smyčky toků, a tento projekt společného zájmu je proveden v členském státě na počátku negativní externality, toto zmírnění nelze považovat za přeshraniční přínos, a proto není základem pro přidělení nákladů provozovateli přenosové soustavy členských států postiženého těmito negativními externalitami.

5. Vnitrostátní regulační orgány na základě přeshraničního přidělení nákladů, jak je uvedeno v odstavci 4 tohoto článku, při stanovování nebo schvalování sazeb v souladu s čl. 37 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/72/ES a čl. 41 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/73/ES zohlední skutečné náklady vynaložené provozovatelem přenosové soustavy či jiným předkladatelem projektu v důsledku investic, pokud tyto náklady odpovídají nákladům efektivního a strukturálně srovnatelného provozovatele.

Vnitrostátní regulační orgány agentuře neprodleně oznámí rozhodnutí o přidělení nákladů společně se všemi důležitými informacemi, které se k němu vztahují. Tyto informace zahrnují zejména podrobné důvody, na jejichž základě byly náklady rozděleny mezi členské státy, například:

a) vyhodnocení zjištěných dopadů, včetně dopadů týkajících se síťových sazeb, na každý dotčený členský stát;

b) hodnocení obchodního plánu uvedeného v odst. 3 písm. b);

c) pozitivní regionální nebo celounijní externality, které by projekt přinesl;

d) výsledek konzultací s dotčenými předkladateli projektů.

Rozhodnutí o přidělení nákladů se zveřejní.

6. V případě, že příslušné vnitrostátní regulační orgány nedosáhnou dohody o dané žádosti o investice do šesti měsíců ode dne, kdy žádost obdržel poslední dotčený vnitrostátní regulační orgán, uvědomí o tom neprodleně agenturu.

V takovém případě nebo na základě společné žádosti dotčených vnitrostátních regulačních orgánů přijme agentura do tří měsíců ode dne, kdy jí byla záležitost předložena, rozhodnutí o žádosti o investice včetně přeshraničního rozdělení nákladů uvedeného v odstavci 3, jakož i o způsobu, kterým se náklady na investice promítnou do sazeb.

Agentura před přijetím tohoto rozhodnutí konzultuje s příslušnými vnitrostátními regulačními orgány a předkladateli projektů. Tříměsíční lhůta uvedená v druhém pododstavci může být v případě, že si agentura vyžádá doplňující informace, prodloužena o další dva měsíce. Tato dodatečná lhůta začíná běžet prvním dnem po obdržení úplných informací.

Rozhodnutí o přidělení nákladů se zveřejní. Použijí se články 19 a 20 nařízení (ES) č. 713/2009.

7. Kopie všech rozhodnutí o přidělení nákladů předloží agentura neprodleně Komisi společně se všemi důležitými informacemi týkajícími se jednotlivých rozhodnutí. Tyto informace mohou být předloženy v souhrnné podobě. Komise zachovává důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

▼B

8. Toto rozhodnutí o rozdělení nákladů neovlivní právo provozovatelů přenosových nebo přepravních soustav žádat o poplatky za přístup k sítím a právo vnitrostátních regulačních orgánů tyto poplatky schvalovat v souladu s článkem 32 směrnice 2009/72/ES a směrnice 2009/73/ES, článkem 14 nařízení (ES) č. 714/2009 a článkem 13 nařízení (ES) č. 715/2009.

9. Tento článek se nepoužije na projekty společného zájmu, které obdržely:

a) výjimku z článků 32, 33, 34 a čl. 41 odst. 6, 8, a 10 směrnice 2009/73/ES podle článku 36 směrnice 2009/73/ES;

b) výjimku z čl. 16 odst. 6 nařízení (ES) č. 714/2009 nebo výjimku z článku 32 a čl. 37 odst. 6 a 10 směrnice 2009/72/ES podle článku 17 nařízení (ES) č. 714/2009;

c) výjimku podle článku 22 směrnice 2003/55/ES ([1]);

d) výjimku podle článku 7 nařízení (ES) č. 1228/2003 ([2]).

Článek 13

Pobídky

1. Pokud předkladateli projektu vzniknou vyšší rizika z hlediska rozvoje, výstavby, provozu či údržby projektu společného zájmu, který spadá do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a), b) a d) a příloze II bodě 2, v porovnání s obvyklými riziky srovnatelného infrastrukturního projektu, zajistí členské státy a vnitrostátní regulační orgány poskytnutí příslušných pobídek uvedenému projektu v souladu s čl. 37 odst. 8 směrnice 2009/72/ES, čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES, článku 14 nařízení (ES) č. 714/2009 a článku 13 nařízení (ES) č. 715/2009.

První pododstavec se nepoužije, pokud projekt společného zájmu obdržel:

a) výjimku z článků 32, 33, 34 a čl. 41 odst. 6, 8 a 10 směrnice 2009/73/ES podle článku 36 směrnice 2009/73/ES;

b) výjimku z čl. 16 odst. 6 nařízení (ES) č. 714/2009 nebo výjimku z článku 32 a čl. 37 odst. 6 a 10 směrnice 2009/72/ES podle článku 17 nařízení (ES) č. 714/2009;

c) výjimku podle článku 22 směrnice 2003/55/ES, nebo

d) výjimku podle článku 7 nařízení (ES) č. 1228/2003.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem (Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1228/2003 ze dne 26. června 2003 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou (Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 1).

▼B

2. Rozhodování vnitrostátních regulačních orgánů udělovat pobídky uvedené v odstavci 1 zohledňuje výsledky analýzy nákladů a přínosů na základě metodiky vypracované v souladu s článkem 11 a zejména pozitivní regionální nebo celounijní externality, které projekt přináší. Vnitrostátní regulační orgány dále analyzují konkrétní rizika vzniklá předkladatelům projektů, opatření přijatá ke zmírnění rizik a zdůvodnění tohoto rizikového profilu s ohledem na čistý pozitivní dopad projektu ve srovnání s alternativním řešením představujícím nižší riziko. Způsobilá rizika zahrnují zejména rizika spojená s novými přenosovými a přepravními technologiemi, jak na souši, tak na moři, rizika spojená s nedostatečným krytím nákladů a rozvojová rizika.

3. Pobídka udělená rozhodnutím zohlední specifickou povahu vzniklého rizika a může mimo jiné zahrnovat:

a) předpisy upravující preventivní investice nebo

b) pravidla uznávání účelně vynaložených nákladů před uvedením projektu do provozu nebo

c) pravidla zajištění další návratnosti kapitálu investovaného v rámci daného projektu nebo

d) jakákoli jiná opatření, která budou považována za nutná a vhodná.

4. Do 31. července 2013, je-li to možné, předloží jednotlivé vnitrostátní regulační orgány agentuře svou metodiku a kritéria, která užívají při hodnocení investic do projektů infrastruktury elektřiny a zemního plynu a vyšších rizik uvedených projektů.

5. Do 31. prosince 2013, po zohlednění informací obdržených podle odstavce 4 tohoto článku, usnadní agentura sdílení osvědčených postupů a předloží doporučení v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 713/2009 ohledně:

a) pobídek uvedených v odstavci 1 na základě porovnání s osvědčenými postupy vnitrostátních regulačních orgánů;

b) společné metodiky hodnocení vzniklých vyšších rizik investic do projektů infrastruktury elektřiny a zemního plynu.

6. Do 31. března 2014 zveřejní jednotlivé vnitrostátní regulační orgány svou metodiku a kritéria, která využívají při hodnocení investic do projektů infrastruktury elektřiny a zemního plynu a vyšších rizik způsobených těmito projekty.

7. Pokud opatření uvedená v odstavcích 5 a 6 nejsou dostatečná k zajištění včasného provedení projektů společného zájmu, může Komise vydat pokyny týkající se pobídek stanovených v tomto článku.

▼B

KAPITOLA V

FINANCOVÁNÍ

Článek 14

Způsobilost projektů k finanční pomoci Unie

1. Projekty společného zájmu spadající do kategorií stanovených v příloze II bodech 1, 2 a 4, jsou způsobilé pro finanční pomoc Unie ve formě grantů na studie a finančních nástrojů.

2. Projekty společného zájmu spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a) až d) a v příloze II bodě 2, kromě projektů přečerpávacích vodních elektráren, jsou rovněž způsobilé pro finanční pomoc Unie ve formě grantů na práce, pokud splňují následující kritéria:

a) analýza nákladů a přínosů konkrétního projektu podle článku 12 odst. 3 písm. a) poskytuje důkaz o existenci významných pozitivních externalit, jako je zabezpečení dodávek, solidarita nebo inovace;

b) projekt získal rozhodnutí o přeshraničním rozdělení nákladů na základě článku 12; nebo v případě projektů společného zájmu, jež spadají do kategorie uvedené v příloze II bodě 1 písm. c), pro které nelze vydat rozhodnutí o přeshraničním rozdělení nákladů, se musí projekt zaměřit na poskytování přeshraničních služeb, technologické inovace a zajištění bezpečnosti přeshraničního provozu sítí;

c) projekt není obchodně životaschopný podle obchodního plánu a dalších provedených hodnocení, zejména těch, která provedli potenciální investoři nebo věřitelé nebo vnitrostátní regulační orgány. Při posuzování obchodní životaschopnosti projektu je zohledněno rozhodnutí o pobídkách a jeho odůvodnění uvedené v čl. 13 odst. 2.

3. Projekty společného zájmu prováděné v souladu s postupem uvedeným v čl. 5 odst. 7 písm. d) jsou rovněž způsobilé pro finanční pomoc Unie ve formě grantů na práce, pokud splňují kritéria stanovená v odstavci 2 tohoto článku.

4. Projekty společného zájmu spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. e) a bodě 4 jsou rovněž způsobilé pro finanční pomoc Unie ve formě grantů na práce, mohou-li dotčení předkladatelé projektů jednoznačně prokázat významné pozitivní externality, které projekty přinesou, a jejich nedostatečnou obchodní životaschopnost podle obchodního plánu a dalších provedených hodnocení, zejména těch, která provedli potenciální investoři nebo věřitelé nebo případně vnitrostátní regulační orgán.

Článek 15

Obecné zásady pro kritéria poskytnutí finanční pomoci Unie

Zvláštní kritéria uvedená v čl. 4 odst. 2 a ukazatele uvedené v čl. 4 odst. 4 plní rovněž úlohu cílů pro stanovení kritérií pro poskytnutí finanční pomoci Unie v příslušném nařízení o nástroji pro propojení Evropy.

▼B

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 3 je svěřena Komisi na období čtyř let od 15. května 2013. Komise předloží zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Předkládání zpráv a hodnocení

Nejpozději v roce 2017 zveřejní Komise zprávu o provádění projektů společného zájmu a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva obsahuje hodnocení:

a) pokroku dosaženého v oblasti plánování, rozvoje a výstavby projektů společného zájmu vybraných podle článku 3 a jejich uvádění do provozu, případně zpoždění v provádění a dalších obtížích;

b) finančních prostředků, které Unie vyčlení a uhradí na projekty společného zájmu v porovnání s celkovou hodnotou financovaných projektů společného zájmu;

c) v případě odvětví elektřiny a zemního plynu vývoje úrovně propojení mezi členskými státy, odpovídajícího vývoje cen energií a počtu případů výpadků síťové soustavy, jejich příčin a souvisejících ekonomických nákladů;

▼B

d) v případě udělování povolení a účasti veřejnosti zejména:

i) celkové průměrné a maximální doby trvání povolovacích postupů u projektů společného zájmu včetně doby trvání jednotlivých kroků v rámci postupu před podáním žádosti v porovnání s načasováním stanoveným v rámci původních milníků uvedených v čl. 10 odst. 4,

ii) míry nesouhlasu s projekty společného zájmu (zejména počet písemných námitek vznesených v průběhu procesu veřejných konzultací, počet napadení soudní cestou),

iii) přehled osvědčených a inovativních postupů s ohledem na zapojení zúčastněných stran a zmírňování environmentálních dopadů v průběhu procesů udělování povolení a realizace projektu,

iv) účinnost systémů uvedených v čl. 8 odst. 3, pokud jde o dodržování časových lhůt stanovených v článku 10;

e) v případě regulace zejména:

i) počet projektů společného zájmu, u kterých bylo vydáno rozhodnutí o přeshraničním rozdělení nákladů na základě článku 12,

ii) počet a typ projektů společného zájmu, které obdržely zvláštní pobídky podle článku 13;

f) účinnost tohoto nařízení k cílům týkajícím se integrace trhu stanoveným pro roky 2014 a 2015, cílům v oblasti klimatu a energie stanoveným pro rok 2020, a v dlouhodobějším horizontu k přechodu na nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050.

Článek 18

Informace a publicita

Komise stanoví do šesti měsíců od data přijetí prvního seznamu Unie platformu transparentnosti infrastruktury, která bude snadno přístupná široké veřejnosti, a to i přes internet. Platforma obsahuje následující informace:

a) obecné, aktualizované informace o každém projektu společného zájmu včetně informací zeměpisných;

b) prováděcí plán každého projektu společného zájmu podle čl. 5 odst. 1;

c) hlavní výsledky analýzy nákladů a přínosů dotčených projektů společného zájmu na základě metodiky vypracované v souladu s článkem 11 s výjimkou jakýchkoli obchodně citlivých informací;

d) seznam Unie;

e) finanční prostředky vyčleněné a uhrazené Unií na každý projekt společného zájmu.

▼B

Článek 19

Přechodná ustanovení

Tímto nařízením není dotčeno udělování, pokračování nebo změna finanční podpory poskytnuté Komisí na základě výzev k předkládání návrhů zveřejněných podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 680/2007 ze dne 20. června 2007, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských dopravních a energetických sítí ([1]), projektům uvedeným v přílohách I a III rozhodnutí č. 1364/2006/ES nebo s ohledem na cíle založené na příslušných kategoriích výdajů pro TEN-E, které jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti ([2]).

Na projekty společného zájmu v procesu udělování povolení, pro které předkladatel projektu předložil dokumentaci žádosti před 16. listopadem 2013, se nevztahují ustanovení kapitoly III.

Článek 20

Změny nařízení (ES) č. 713/2009

V nařízení (ES) č. 713/2009 se v článku 22 nahrazuje odstavec 1 tímto:

„1. Za žádost o udělení výjimky podle čl. 9 odst. 1 a za rozhodnutí o přeshraničním přidělení nákladů poskytovaných agenturou podle článku 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013 o hlavních směrech pro transevropské energetické infrastruktury (*) vybírá agentura poplatky.

(*) Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 39.“;

Článek 21

Změny nařízení (ES) č. 714/2009

Nařízení (ES) č. 714/2009 se mění takto:

1) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) společné nástroje provozování sítě k zajištění koordinace provozu sítě za běžných a nouzových podmínek, včetně společné stupnice pro klasifikaci mimořádných událostí, a výzkumné plány. Tyto nástroje mimo jiné specifikují:

i) informace, včetně informací týkajících se následujícího dne, daného dne a reálného času, jež jsou užitečné pro zlepšení koordinace provozu, jakož i optimální četnost shromažďování a sdílení těchto informací,

([1]) Úř. věst. L 162, 22.6.2007, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

▼B

ii) technologickou platformu pro výměnu informací v reálném čase a tam, kde je to vhodné, technologické platformy pro shromažďování, zpracování a přenos dalších informací uvedených v bodě i), jakož i pro provádění postupů, které mohou zvýšit koordinaci provozu mezi provozovateli přenosových soustav s cílem dospět k takové koordinaci v celé Unii,

iii) jakým způsobem zpřístupní provozovatelé přenosových soustav provozní údaje jiným provozovatelům přenosových soustav nebo jakémukoli subjektu řádně pověřenému jejich podporou s cílem dosáhnout koordinace provozu, a agentuře a

iv) že provozovatelé přenosových soustav určí kontaktní místo, které bude pověřeno odpovídat na dotazy ostatních provozovatelů přenosových soustav nebo jakéhokoli řádně pověřeného subjektu uvedeného v bodě iii), nebo dotazy agentury, které se týkají těchto informací.

Evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav předloží přijaté specifikace týkající se výše uvedených bodů i) až iv) agentuře a Komisi do 16. května 2015.

Do 12 měsíců od přijetí specifikací vydá agentura stanovisko, v němž posuzuje, zda tyto specifikace dostatečně přispívají k podpoře přeshraničního obchodu a k zajištění optimálního řízení, koordinovaného provozu, efektivního využívání a dobrého technického rozvoje evropské elektroenergetické přenosové sítě.“;

b) v odstavci 10 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) vychází z investičních plánů jednotlivých členských států, přičemž zohlední regionální investiční plány uvedené v čl. 12 odst. 1, a případně z aspektů plánování sítě na úrovni Unie, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013 o hlavních směrech transevropské energetické infrastruktury (*), podléhá analýze nákladů a přínosů za použití metodiky stanovené v článku 11 tohoto nařízení.

(*) Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 39.“;

2) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Náklady

Náklady, které souvisejí s činnostmi sítě ENTSO pro elektřinu a jsou uvedeny v článcích 4 až 12 tohoto nařízení a v článku 11 nařízení (EU) č. 347/2013, se zohlední při výpočtu sazeb a nesou je provozovatelé přenosových soustav. Regulační orgány tyto náklady schválí, pouze pokud jsou opodstatněné a přiměřené.“

▼B

3) V článku 18 se vkládá nový odstavec, který zní:

„4a. Komise může přijmout rámcové pokyny ohledně provádění koordinace provozu mezi provozovateli přenosových soustav na úrovni Unie. Tyto rámcové pokyny musí být v souladu s kodexy sítě uvedenými v článku 6 tohoto nařízení a vycházet z nich a stavět rovněž na přijatých specifikacích a stanovisku agentury uvedeném v čl. 8 odst. 3 písm. a) tohoto nařízení. Při přijímání těchto rámcových pokynů zohlední Komise odlišné regionální a vnitrostátní provozní požadavky.

Uvedené hlavní směry se přijímají přezkumným postupem podle čl. 23 odst. 3.“

4) V článku 23 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (*).

_____

(*) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

Článek 22

Změny nařízení (ES) č. 715/2009

Nařízení (ES) č. 715/2009 se mění takto:

1) V čl. 8 odst. 10 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) vychází z investičních plánů jednotlivých členských států, přičemž přihlíží k regionálním investičním plánům uvedeným v čl. 12 odst. 1 a případně k aspektům plánování sítě týkajícím se celé Unie, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013 o hlavních směrech transevropské energetické infrastruktury (*); podléhá analýze nákladů a přínosů za použití metodiky stanovené dle článku 11 tohoto nařízení.

_____

(*) Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 39.“;

2) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Náklady

Náklady, které souvisejí s činnostmi evropské sítě provozovatelů plynárenských přepravních soustav a jsou uvedeny v článcích 4 až 12 tohoto nařízení a v článku 11 nařízení (EU) č. 347/2013, se zohlední při výpočtu sazeb a nesou je provozovatelé přepravních soustav. Regulační orgány tyto náklady schválí, pouze pokud jsou přijatelné a přiměřené.“

▼B

Článek 23

Zrušení

Od 1. ledna 2014 se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES. Dle tohoto nařízení nevznikají žádná práva ve vztahu k projektům uvedeným v přílohách I a III rozhodnutí č. 1364/2006/ES.

Článek 24

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. června 2013 výjimkou článků 14 a 15, které se použijí ode dne použitelnosti příslušného nařízení o nástroji pro propojení Evropy.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA I

PRIORITNÍ KORIDORY A OBLASTI ENERGETICKÉ INFRASTRUKTURY

Toto nařízení se vztahuje na tyto prioritní koridory a oblasti transevropské energetické infrastruktury:

1. PRIORITNÍ KORIDORY PRO PŘENOS ELEKTŘINY

1) Mořská síť v oblasti Severního moře: rozvoj integrované soustavy pro výrobu elektřiny a s ní spojeného propojovacího vedení na otevřeném moři v oblasti Severního moře, Irského moře, kanálu La Manche, Baltského moře a sousedních vod za účelem přenosu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie na moři do míst spotřeby a úložišť a zvyšování přeshraniční výměny elektrické energie.

Dotčené členské státy: Belgie, Dánsko, Francie, Irsko, Německo, Lucembursko, Nizozemsko, Švédsko, Spojené království.

2) Severojižní propojení elektrických sítí v západní Evropě: propojení mezi členskými státy v regionu a s oblastí Středomoří, včetně Iberského poloostrova, a to zejména za účelem integrace elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a posílení vnitřních infrastruktur distribuční soustavy s cílem podpořit integraci trhu v tomto regionu.

Dotčené členské státy: Belgie, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Malta, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Spojené království, Španělsko.

3) Severojižní propojení elektrických sítí ve střední, východní a jihovýchodní Evropě: propojení a vnitřní linky v severojižním a východozápadním směru s cílem dotvořit vnitřní trh a integrovat tvorbu energie z obnovitelných zdrojů.

Dotčené členské státy: Bulharsko, Česká republika, Chorvatsko ([1]), Itálie, Kypr, Maďarsko, Německo, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko.

4) Plán propojení pobaltského trhu s elektrickou energií: propojení mezi členskými státy v oblasti Baltského moře a posílení vnitřních infrastruktur distribuční soustavy s cílem ukončit izolaci pobaltských států a podpořit integraci trhu, mimo jiné i prostřednictvím snahy o začlenění energie z obnovitelných zdrojů v tomto regionu.

Dotčené členské státy: Dánsko, Estonsko, Finsko, Lotyšsko, Litva, Německo, Polsko, Švédsko.

2. PRIORITNÍ KORIDORY PRO PŘEPRAVU ZEMNÍHO PLYNU

5) Severojižní propojení plynárenských sítí v západní Evropě: plynárenská infrastruktura pro severojižní toky zemního plynu v západní Evropě s cílem dále diverzifikovat trasy dodávek a zvýšit krátkodobou dosažitelnost zemního plynu.

Dotčené členské státy: Belgie, Dánsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Malta, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Spojené království, Španělsko.

6) Severojižní propojení plynárenských sítí ve středovýchodní a jihovýchodní Evropě: plynárenská infrastruktura pro regionální propojení oblasti a Baltského moře, Jadranu, Egejského moře, Černého moře a východního Středomoří a uvnitř těchto oblastí a pro posílení diverzifikace a bezpečnosti dodávek zemního plynu.

Dotčené členské státy: Bulharsko, Česká republika, Chorvatsko ([1]), Itálie, Kypr, Maďarsko, Německo, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko.

([1]) Je podmíněno přistoupením Chorvatska a platí ode dne tohoto přistoupení.

▼B

7) Jižní koridor pro přepravu zemního plynu: infrastruktura pro přepravu plynu od Kaspického moře, ze Střední Asie, Blízkého východu a východního Středomoří do Unie s cílem zvýšit diverzifikaci dodávek zemního plynu.

Dotčené členské státy: Bulharsko, Česká republika, Chorvatsko ([1]), Francie, Itálie, Kypr, Maďarsko, Německo, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko.

8) Plán propojení pobaltského trhu s energií ze zemního plynu: plynárenská infrastruktura, jejímž cílem je ukončit izolaci tří pobaltských států a Finska a jejich závislost na jediném dodavateli, s cílem posílit vnitřní infrastruktury distribuční soustavy a zvýšit diverzifikaci a bezpečnost dodávek v oblasti Baltského moře.

Dotčené členské státy: Dánsko, Estonsko, Finsko, Litva, Lotyšsko, Německo, Polsko, Švédsko.

3. PRIORITNÍ KORIDORY PRO PŘEPRAVU ROPY

9) Propojení dodávek ropy ve střední a východní Evropě: interoperabilita ropovodných sítí ve střední a východní Evropě s cílem zvýšit bezpečnost dodávek a snížit rizika pro životní prostředí.

Dotčené členské státy: Česká republika, Chorvatsko ([1]), Maďarsko, Německo, Polsko, Rakousko, Slovensko.

4. PRIORITNÍ TEMATICKÉ OBLASTI

10) Zavádění inteligentních sítí: zavedení technologií inteligentních sítí v celé Unii s cílem efektivně začlenit chování a akce všech uživatelů připojených k elektrické síti, a to zejména výrobu velkého množství elektřiny z obnovitelných nebo distribuovaných zdrojů energie a reakci spotřebitelů z hlediska poptávky.

Dotčené členské státy: všechny.

11) Elektrické dálnice: první elektrické dálnice do roku 2020 s cílem vytvořit systém elektrických dálnic v celé Unii, které budou schopné:

a) přizpůsobit se stále větším přebytkům z výroby větrné energie v Severním a Baltském moři a v jejich okolí a narůstající výrobě energie z obnovitelných zdrojů ve východní a jižní Evropě a rovněž v severní Africe;

b) spojovat tato nová výrobní centra s hlavními skladovacími kapacitami v severských zemích, v Alpách a jiných regionech s hlavními středisky spotřeby a

c) vyrovnat se se stále rozrůzněnějšími a decentralizovanějšími dodávkami elektřiny a pružnější poptávkou po ní.

Dotčené členské státy: všechny.

12) Přeshraniční síť pro přepravu oxidu uhličitého: rozvoj přepravní infrastruktury oxidu uhličitého mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi s ohledem na rozvoj zachycování a ukládání oxidu uhličitého.

Dotčené členské státy: všechny.

([1]) Je podmíněno přistoupením Chorvatska a platí ode dne tohoto přistoupení.

▼B

PŘÍLOHA II

KATEGORIE ENERGETICKÉ INFRASTRUKTURY

Za účelem provádění priorit energetické infrastruktury uvedených v příloze I je nutno vytvořit následující kategorie energetické infrastruktury:

1) v oblasti elektrické energie:

   a) nadzemní přenosové vedení vysokého napětí, pokud je zkonstruováno pro napětí 220 kV nebo více, a podzemní a podmořské přenosové kabely, pokud byly zkonstruovány pro napětí 150 kV nebo více;

   b) zejména v případě elektrických dálnic jakékoli fyzické zařízení zkonstruované tak, aby umožňovalo přenos elektřiny vysokého a velmi vysokého napětí s cílem propojit velké množství zařízení na výrobu a skladování elektřiny nacházejících se v jednom nebo ve více členských státech nebo ve třetích zemích s velkou spotřebou elektřiny v jednom nebo více jiných členských státech;

   c) zařízení na skladování elektřiny pro trvalé nebo dočasné skladování elektřiny v nadzemní či podzemní infrastruktuře nebo v geologických úložištích za předpokladu, že jsou přímo připojena k přenosovému vedení vysokého napětí zkonstruovanému pro napětí 110 kV či více;

   d) veškeré vybavení nebo zařízení nezbytné pro bezpečný a efektivní provoz systémů uvedených pod písmeny a) až c) včetně ochranných, monitorovacích a kontrolních systémů na všech napěťových úrovních a trakčních napájecích stanicích;

   e) veškeré vybavení nebo zařízení jak na přenosové, tak na distribuční úrovni středně vysokého napětí, jehož cílem je obousměrná digitální komunikace v reálném čase nebo téměř v reálném čase, interaktivní a inteligentní sledování a řízení výroby, přenosu, distribuce a spotřeby elektřiny v rámci elektrické sítě s cílem vyvinout síť, která efektivně začlení chování a akce všech uživatelů na ni napojených – výrobců, spotřebitelů a těch, kteří představují obě skupiny – k zajištění ekonomicky efektivní, udržitelné elektrické soustavy s malými ztrátami a vysokou úrovní jakosti a bezpečnosti dodávek a zabezpečení;

2) v oblasti zemního plynu:

   a) přepravní plynovody pro přepravu zemního plynu a bioplynu, které jsou součástí sítě tvořené zejména vysokotlakými plynovody s výjimkou vysokotlakých plynovodů používaných pro přívod nebo místní distribuci zemního plynu;

   b) podzemní zásobníky napojené na výše uvedené vysokotlaké a velmi vysokotlaké plynovody;

   c) přijímací, skladovací a znovuzplynovací nebo dekompresní zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG) či stlačený zemní plyn (CNG);

   d) veškeré vybavení nebo zařízení nezbytné pro bezpečný, spolehlivý a efektivní provoz systému, případně zajištění obousměrné kapacity, včetně kompresorových stanic;

3) v oblasti ropy:

   a) ropovody sloužící k přepravě ropy;

   b) čerpací stanice a skladovací prostory nutné pro provoz ropovodů;

   c) veškeré vybavení nebo zařízení nezbytné pro řádné, bezpečné a efektivní fungování daného systému včetně ochranných, monitorovacích a kontrolních systémů a zařízení umožňujících zpětný tok;

▼B

4) v oblasti oxidu uhličitého:

a) vyhrazené potrubí jiné než těžební plynovodní síť sloužící k přepravě antropogenního oxidu uhličitého z více než jednoho zdroje, např. průmyslová zařízení (včetně elektráren), která produkují oxid uhličitý na základě spalování nebo jiných chemických reakcí sloučenin obsahujících fosilní či nefosilní uhlík za účelem trvalého geologického uložení oxidu uhličitého podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ([1]);

b) zařízení pro zkapalňování a vyrovnávací skladování oxidu uhličitého s cílem jeho další přepravy. Nespadají sem infrastruktury v rámci geologických formací užívané k trvalému geologickému uložení oxidu uhličitého podle směrnice 2009/31/ES a související povrchová a injektážní zařízení;

c) veškeré vybavení nebo zařízení nezbytné pro řádné, bezpečné a efektivní fungování daného systému včetně ochranných, monitorovacích a kontrolních systémů.

([1]) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼B

PŘÍLOHA III

REGIONÁLNÍ SEZNAMY PROJEKTŮ SPOLEČNÉHO ZÁJMU

1. PRAVIDLA PRO REGIONÁLNÍ SKUPINY

1) U projektů v oblasti elektřiny spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 se každá skupina skládá ze zástupců členských států, vnitrostátních regulačních orgánů, provozovatelů přenosových soustav, stejně jako ze zástupců Komise, agentury a evropské sítě provozovatelů elektrických přenosových soustav.

U projektů v oblasti zemního plynu spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodě 2 se každá skupina skládá ze zástupců členských států, vnitrostátních regulačních orgánů, provozovatelů přepravních soustav, stejně jako ze zástupců Komise, agentury a evropské sítě provozovatelů plynárenských přepravních soustav.

U projektů přepravy ropy a oxidu uhličitého spadajících do kategorií uvedených v příloze II bodech 3 a 4 se každá skupina skládá ze zástupců členských států, předkladatelů projektů, kterých se týkají jednotlivé priority uvedené v příloze I, a Komise.

2) Rozhodovací orgány skupin se mohou sloučit. Všechny skupiny nebo rozhodovací orgány se v případě potřeby scházejí, aby projednaly záležitosti společné všem skupinám. Takové záležitosti mohou zahrnovat otázky, které mají význam pro soudržné uplatňování napříč regiony nebo pro počet navržených projektů uvedených v návrzích regionálních seznamů, u nichž hrozí, že se stanou neproveditelné.

3) Každá skupina si organizuje práci v souladu s úsilím o regionální spolupráci podle článku 6 směrnice 2009/72/ES, článku 7 směrnice 2009/73/ES, článku 12 nařízení (ES) č. 714/2009 a článku 12 nařízení (ES) č. 715/2009 a s jinými stávajícími strukturami regionální spolupráce.

4) Každá skupina si přizve podle toho, jak to bude vhodné s ohledem na provádění příslušných priorit určených v příloze I, předkladatele projektů, které potenciálně splňují podmínky způsobilosti k zařazení projektu mezi projekty společného zájmu, a dále zástupce vnitrostátních správ a regulačních orgánů a provozovatele přenosových a přepravních soustav z kandidátských zemí EU, potenciálních kandidátských zemí, členských států Evropského hospodářského prostoru a Evropského sdružení volného obchodu, zástupců institucí a orgánů Energetického společenství, zemí zahrnutých do evropské politiky sousedství a zemí, s nimiž Unie navázala konkrétní spolupráci v oblasti energetiky. Rozhodnutí přizvat zástupce třetích zemí se přijímá na základě konsenzu.

5) Každá skupina konzultuje s organizacemi zastupujícími příslušné zúčastněné strany – a bude-li to považováno za vhodné, zúčastněné strany přímo – včetně výrobců, provozovatelů distribučních soustav, dodavatelů a spotřebitelů a organizací na ochranu životního prostředí. Pokud to bude relevantní pro plnění jejích úkolů, může skupina organizovat slyšení nebo konzultace.

6) Vnitřní pravidla, aktualizovaný seznam členských organizací, pravidelně aktualizované informace o pokroku činnosti, pořady jednání, konečné závěry a konečná rozhodnutí každé skupiny Komise zveřejní v rámci platformy pro transparentnost uvedené v článku 18.

7) Komise, agentura a skupiny usilují o soudržnost mezi jednotlivými skupinami. Za tímto účelem Komise a agentura podle potřeby zajistí výměnu informací mezi dotčenými skupinami o veškeré činnosti, jež je v jejich meziregionálním zájmu.

▼B

Účastí vnitrostátních regulačních orgánů a agentury ve skupinách není dotčeno plnění jejich cílů a povinností vyplývajících z tohoto nařízení, nebo článků 36 a 37 směrnice 2009/72/ES a článků 40 a 41 směrnice 2009/73/ES, nebo nařízení (ES) č. 713/2009.

2. PROCES VYPRACOVÁVÁNÍ REGIONÁLNÍCH SEZNAMŮ

1) Předkladatelé projektu potenciálně způsobilého k zařazení mezi projekty společného zájmu, kteří se snaží o získání statusu projektu společného zájmu, předloží skupině žádost o zařazení svých projektů jako projektů společného zájmu, která zahrnuje:

— posouzení těchto projektů s ohledem na jeho přispění k provádění priorit stanovených v příloze I,

— analýzu plnění příslušných kritérií podle článku 4,

— u projektů, které dosáhly dostatečného stupně zralosti, analýzu nákladů a přínosů pro konkrétní projekt v souladu s články 21 a 22 a na základě metodiky vyvinuté evropskou sítí provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropskou sítí provozovatelů plynárenských přepravních soustav podle článku 11, a

— jakékoli další informace relevantní pro hodnocení tohoto projektu.

2) Všichni příjemci zachovávají důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

3) Po schválení prvního seznamu Unie a u všech dalších přijatých seznamů Unie jsou navrhované projekty přenosu a skladování elektřiny spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 1 písm. a), b) a d) součástí nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě, vyvinutého evropskou sítí provozovatelů elektrických přenosových soustav podle článku 8 nařízení (ES) č. 714/2009.

4) Po schválení prvního seznamu Unie a u všech dalších přijatých seznamů Unie jsou navrhované projekty plynárenské infrastruktury spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 2 součástí nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje plynárenské sítě, vyvinutého evropskou sítí provozovatelů plynárenských přepravních soustav podle článku 8 nařízení (ES) č. 715/2009.

5) Návrhy projektů předložené s žádostí o jejich zařazení do prvního seznamu Unie, které nebyly dosud hodnoceny podle článku 8 nařízení (ES) č. 714/2009, se posuzují na úrovni celounijního systému prostřednictvím:

— evropské sítě provozovatelů elektrických přenosových soustav v souladu s metodikou uplatňovanou v nejnovějším dostupném desetiletém plánu rozvoje sítě pro projekty uvedené v příloze II bodě 1 písm. a), b) a d),

— evropské sítě provozovatelů plynárenských přepravních soustav nebo třetí strany jednotně na základě objektivní metodiky pro projekty spadající do kategorií stanovených v příloze II bodě 2.

Do 16. ledna 2014 vydá Komise pokyny pro kritéria, jež mají evropská síť provozovatelů elektrických přenosových soustav a evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav uplatňovat při vytváření jejich příslušných desetiletých plánů rozvoje sítě uvedených výše v bodech 3 a 4, s cílem zajistit rovné zacházení a transparentnost tohoto procesu.

6) Navrhované projekty přepravy oxidu uhličitého spadající do kategorie stanovené v příloze II bodě 4 jsou předkládány jako součást plánu rozvoje infrastruktury přeshraniční přepravy a ukládání oxidu uhličitého vypracovaného nejméně dvěma členskými státy, který má být předložen Komisi předmětnými členskými státy nebo subjekty určenými těmito členskými státy.

▼B

7) U projektů spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2 ověřují vnitrostátní regulační orgány nebo, je-li to třeba, agentura, důsledné uplatňování kritérií a metodiky analýzy nákladů a přínosů a posuzují přeshraniční význam projektů, pokud možno v rámci regionální spolupráce (článek 6 směrnice 2009/72/ES a článek 7 směrnice 2009/73/ES). Následně předloží skupině své hodnocení.

8) U navrhovaných projektů přepravy ropy a oxidu uhličitého spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 3 a 4 Komise vyhodnotí uplatňování kritérií stanovených v článku 4. U navrhovaných projektů oxidu uhličitého spadajících do kategorie stanovené v příloze II bodě 4 vezme Komise rovněž v úvahu možnost budoucího rozšíření o další členské státy. Komise skupině předloží své hodnocení.

9) Každý členský stát, na jehož území se navrhovaný projekt nevztahuje, ale na něž by navrhovaný projekt mohl mít potenciální čistý pozitivní dopad nebo značný dopad, např. na životní prostředí nebo na fungování energetické infrastruktury na jeho území, může předložit skupině stanovisko, v němž upřesní své obavy.

10) Rozhodovací orgán skupiny na žádost některého z členských států dané skupiny přezkoumá řádně odůvodněný postoj, jejž zaujal členský stát podle čl. 3 odst. 3 při neschválení projektu společného zájmu týkajícího se jeho území.

11) Skupina se schází, aby přezkoumala a určila pořadí navrhovaných projektů s ohledem na posouzení regulačních orgánů nebo posouzení Komise týkající se projektů přepravy ropy a oxidu uhličitého.

12) Návrhy regionálních seznamů navrhovaných projektů spadajících do kategorií stanovených v příloze II bodech 1 a 2, jež vypracovaly skupiny, spolu s veškerými stanovisky podle bodu 9 jsou předkládány agentuře nejpozději šest měsíců před datem přijetí seznamu Unie. Návrhy regionálních seznamů a doprovázející stanoviska agentura posoudí do tří měsíců ode dne obdržení. Agentura poskytne stanovisko k návrhu regionálních seznamů, zejména k důslednému uplatňování kritérií a analýzy nákladů a přínosů ve všech regionech. Stanovisko agentury se přijme postupem dle čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 713/2009.

13) Do jednoho měsíce ode dne, kdy rozhodovací orgán každé skupiny obdrží stanovisko agentury, přijme tento orgán vlastní konečný regionální seznam projektů, přičemž dodrží ustanovení čl. 3 odst. 3, na základě návrhu skupiny a při zohlednění stanoviska agentury a hodnocení vnitrostátních regulačních orgánů předložených v souladu s bodem 7, nebo hodnocení Komise, pokud jde o projekty přepravy ropy a oxidu uhličitého navržené v souladu s bodem 8. Skupiny předloží konečný regionální seznam Komisi společně s veškerými stanovisky, jak stanoví bod 9.

14) Pokud by na základě obdržených regionálních seznamů a po zohlednění stanoviska agentury celkový počet navrhovaných projektů společného zájmu na seznamu Unie překročil zvládnutelnou hranici, Komise po konzultaci s každou dotčenou skupinou zváží, zda zahrnout na seznam Unie projekty, jimž bylo danou skupinou na základě řazení projektů podle čl. 4 odst. 4 určeno nejnižší pořadí.

▼B

PŘÍLOHA IV

PRAVIDLA A UKAZATELE TÝKAJÍCÍ SE KRITÉRIÍ PRO PROJEKTY SPOLEČNÉHO ZÁJMU

1) Projekt s významným přeshraničním dopadem je projekt na území členského státu, který splňuje následující podmínky:

   a) u přenosu elektřiny projekt zvyšuje přenosovou kapacitu sítě či kapacitu dostupnou pro obchodní toky na hranici daného členského státu s jedním nebo více jinými členskými státy či v jakémkoli jiném příslušném křížení téhož přenosového koridoru, čímž zvyšuje danou přeshraniční přenosovou kapacitu sítě nejméně o 500 MW oproti situaci, kdy by nedošlo k uvedení projektu do provozu;

   b) u skladování elektrické energie projekt poskytuje nejméně 225 megawattů instalované kapacity a má skladovací kapacitu, která umožňuje čistou roční výrobu elektrické energie ve výši 250 gigawatthodin/rok;

   c) u přepravy zemního plynu se projekt týká investic do kapacit zpětného toku nebo mění schopnost přenosu zemního plynu přes hranice dotčených členských států nejméně o 10 % oproti situaci před uvedením projektu do provozu;

   d) u skladování zemního plynu nebo zkapalněného/stlačeného zemního plynu je cílem projektu přímo či nepřímo zásobovat nejméně dva členské státy nebo splnit standard pro infrastrukturu (pravidlo N-1) na regionální úrovni v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ([1]);

   e) u inteligentních sítí je projekt určen pro zařízení a vybavení vysokého a středně vysokého napětí zkonstruovaná pro napětí 10 kV nebo více. Zahrnuje provozovatele přenosových a distribučních soustav minimálně ze dvou členských států, kteří pokrývají nejméně 50 000 uživatelů vytvářejících nebo spotřebovávajících elektřinu, případně obojí v oblasti spotřeby alespoň 300 gigawatthodin ročně, z nichž nejméně 20 % pochází z obnovitelných zdrojů, které jsou ze své podstaty nestálé.

2) Pokud jde o projekty spadající do kategorií uvedených v příloze II bodě 1 písm. a) až d), jsou kritéria uvedená v článku 4 hodnocena takto:

   a) Integrace trhu, hospodářská soutěž a pružnost systému se posuzují v souladu s analýzou provedenou v rámci nejnovějšího dostupného celounijního desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě, zejména:

      — u přeshraničních projektů podle výpočtu dopadu na schopnost sítě přenášet toky energií v obou směrech měřeného na základě množství energie (v megawattech) a jejich příspěvku k dosažení minimální kapacity propojení 10 % instalované výrobní kapacity, případně u projektů s významným přeshraničním dopadem podle výpočtu dopadu na schopnost sítě přenášet toky energií na hranicích mezi příslušnými členskými státy, mezi příslušnými členskými státy a třetími zeměmi nebo v rámci jednotlivých členských států a na vyrovnávání nabídky a poptávky a provoz sítě v příslušných členských státech,

      — u oblasti analýzy definované v příloze V bodě 10 podle hodnocení dopadu z hlediska nákladů na výrobu a přenos energie v rámci celého systému a vývoje a sbližování tržních cen u daného projektu podle různých scénářů plánování, a to zejména s ohledem na změny v důsledku odlišného ekonomického přínosu.

([1]) Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 1.

▼B

b) Přenos energie z obnovitelných zdrojů do hlavních míst spotřeby a úložišť se posuzuje v souladu s analýzou provedenou v rámci nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě, zejména:

— u přenosu elektřiny na základě odhadu rozsahu kapacity na výrobu energie z obnovitelných zdrojů energie (na základě technologií a v megawattech), které jsou na základě projektu propojeny a přenášeny, v porovnání s rozsahem plánované celkové výrobní kapacity elektřiny z těchto typů obnovitelných zdrojů energie v dotčeném členském státě v roce 2020 v souladu s národními akčními plány pro energii z obnovitelných zdrojů dle definice uvedené v článku 4 směrnice 2009/28/ES,

— u skladování elektrické energie na základě porovnání nové kapacity poskytované v rámci projektu se stávající celkovou kapacitou stejné skladovací technologie v analyzované oblasti definované v příloze V bodě 10.

c) Bezpečnost dodávek, interoperabilita a bezpečný provoz systému se posuzují v souladu s analýzou provedenou v rámci nejnovějšího dostupného desetiletého plánu rozvoje elektrické sítě, zejména pomocí hodnocení dopadu projektu na předpokládanou ztrátu zatížení v analyzované oblasti definované v příloze V bodě 10 z hlediska přiměřenosti výroby a přenosu u souboru období s charakteristickým zatížením s ohledem na očekávané změny extrémních povětrnostních klimatických jevů a jejich dopad na odolnost infrastruktury. Případně se posuzuje dopad projektu na nezávislou a spolehlivou kontrolu provozu a služeb systému.

3) Pokud jde o projekty spadající do kategorií uvedených v příloze II bodě 2, jsou kritéria uvedená v článku 4 hodnocena takto:

a) integrace a interoperabilita trhu se měří na základě výpočtu přidané hodnoty projektu z hlediska integrace oblastí trhu a cenové konvergence a z hlediska celkové pružnosti systému včetně úrovně kapacity zpětného toku dle různých scénářů;

b) hospodářská soutěž se měří na základě diverzifikace včetně usnadnění přístupu k domácím zdrojům dodávek, přičemž se zohlední postupně: diverzifikace zdrojů; diverzifikace protistran; diverzifikace tras; dopad nové kapacity na ukazatel HHI vypočtený na úrovni kapacity pro analyzovanou oblast vymezenou v příloze V bodě 10;

c) zabezpečení dodávek zemního plynu se měří na základě výpočtu přidané hodnoty projektu z hlediska krátkodobé a dlouhodobé odolnosti plynárenského systému Unie a zvýšení zbývající flexibility systému umožňující vyrovnat se s narušením dodávek členským státům podle různých scénářů a další kapacity získané v rámci projektu stanovené ve vztahu ke standardu pro infrastrukturu (pravidlo N-1) na regionální úrovni v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení (EU) č. 994/2010;

d) udržitelnost se měří na základě přispění projektu ke snížení emisí, k podpoře zálohování elektřiny z obnovitelných zdrojů energie nebo konceptu power-to-gas a přepravy bioplynu s ohledem na očekávané změny klimatických podmínek.

4) Pokud jde o projekty spadající do kategorie uvedené v příloze II bodě 1 písm. e), hodnotí se každá funkce uvedená v článku 4 podle těchto kritérií:

a) úroveň udržitelnosti: Toto kritérium se měří na základě hodnocení snížení emisí skleníkových plynů a dopadu infrastruktury elektrické sítě na životní prostředí;

▼B

b) kapacita přenosových a distribučních sítí pro připojení a přenos elektřiny směrem od uživatelů a k uživatelům: Toto kritérium se měří pomocí odhadu instalované kapacity distribuovaných zdrojů energie v distribučních sítích, povolené maximální injekce elektřiny bez nebezpečí přetížení přenosové sítě a energie, která nebyla čerpána z obnovitelných zdrojů v důsledku přetížení sítě nebo bezpečnostních rizik;

c) připojení sítě a přístup ke všem kategoriím uživatelů sítě: Toto kritérium se posuzuje na základě posouzení metod užívaných pro výpočet poplatků a sazeb a jejich struktury pro výrobce, spotřebitele a ty, kteří představují obě skupiny, a provozní pružnosti dynamického vyvažování elektřiny v síti;

d) bezpečnost a kvalita dodávek: Toto kritérium se posuzuje na základě posouzení poměru spolehlivě dostupné výrobní kapacity a poptávky v době špičky, podílu elektřiny získané z obnovitelných zdrojů, stability elektrické soustavy, doby trvání a četnosti přerušení na odběratele, včetně výpadků souvisejících s klimatem, a kvality dodávaného napětí;

e) účinnost a kvalita služeb při dodávkách elektřiny a provozu sítí: Toto kritérium se posuzuje na základě posouzení výše ztrát v přenosové a distribuční síti, poměru mezi minimální a maximální spotřebou elektrické energie ve stanoveném časovém období, poptávky na trzích s elektřinou a u opatření energetické účinnosti na základě procentuálního využití (tj. průměrného zatížení) komponentů elektrické sítě, dostupnosti síťových prvků (týkající se plánované i neplánované údržby) a jejího dopadu na výkon sítě a skutečné dostupnosti kapacity sítě vzhledem k její standardní hodnotě;

f) podíl na přeshraničních trzích s elektřinou na základě kontroly toků zatížení s cílem zmírnit kruhové toky a zvýšit propojovací kapacitu: Toto kritérium se odhaduje na základě hodnocení poměru mezi propojovací kapacitou členského státu a jeho poptávkou po elektrické energii, využívání propojovacích kapacit a poplatků za přetížení v rámci všech těchto propojení.

5) Pokud jde o projekty přepravy ropy spadající do kategorií uvedených v příloze II bodě 3, jsou kritéria uvedená v článku 4 hodnocena takto:

a) bezpečnost dodávek ropy se měří na základě posouzení dodatečného přínosu nové kapacity vzniklé na základě daného projektu z hlediska krátkodobé a dlouhodobé odolnosti systému a zbývající flexibility systému umožňující vyrovnat se s přerušením dodávek podle různých scénářů;

b) interoperabilita se měří na základě posouzení, do jaké míry projekt zlepšuje provoz sítě ropovodů, a to zejména tím, že poskytuje možnost zpětného toku;

c) efektivní a udržitelné využívání zdrojů se hodnotí na základě posouzení, do jaké míry projekt využívá již existující infrastrukturu a přispívá k minimalizaci zátěže a rizik z hlediska životního prostředí a změny klimatu.

▼B

PŘÍLOHA V

ANALÝZA NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ ENERGETICKÉHO SYSTÉMU V CELÉ ŠÍŘI

Metodika harmonizované analýzy nákladů a přínosů energetického systému v celé šíři z hlediska projektů společného zájmu splňuje následující zásady stanovené v této příloze.

1) Tato metodika je založena na společném vstupním souboru dat představujících elektrické a plynárenské soustavy Unie v letech n+5, n+10, n+15 a n+20, kde n je rok, ve kterém se analýza provádí. Tento datový soubor obsahuje nejméně:

   a) v elektrárenském odvětví: scénáře poptávky, výrobní kapacity podle druhu paliva (biomasa, geotermální energie, vodní energie, zemní plyn, jaderná energie, ropa, pevná paliva, větrná energie, sluneční fotovoltaické systémy, koncentrovaná sluneční energie, jiné obnovitelné technologie) a jejich zeměpisnou polohu, ceny paliva (včetně biomasy, uhlí, zemního plynu a ropy), ceny oxidu uhličitého, složení přenosové a případně i distribuční sítě a její vývoj s ohledem na všechny významné nové zdroje (včetně zařízení vybavených pro zachycování oxidu uhličitého), projekty ukládání a přenosu, u nichž bylo přijato konečné rozhodnutí o investici a které mají být uvedeny do provozu do konce roku n+5;

   b) v plynárenství: scénáře poptávky, dovoz, ceny paliva (včetně uhlí, zemního plynu a ropy), ceny oxidu uhličitého, složení přepravní sítě a její vývoj s ohledem na všechny nové projekty, pro něž bylo přijato konečné rozhodnutí o investici a které mají být uvedeny do provozu do konce roku n+5.

2) Tento datový soubor odráží právo Unie a vnitrostátní právo platné ke dni analýzy. Datové soubory použité pro elektřinu a zemní plyn jsou slučitelné zejména s ohledem na předpoklady týkající se cen a objemů na jednotlivých trzích. Datové soubory jsou zpracovány po formální konzultaci s členskými státy a s organizacemi zastupujícími všechny zúčastněné strany. Komise a agentura v příslušných případech zajistí přístup k požadovaným obchodním údajům třetích stran.

3) Metodika určí pokyny pro modelování rozvoje a využívání sítě a trhu nezbytné pro provedení analýzy nákladů a přínosů.

4) Analýza nákladů a přínosů vychází z harmonizovaného hodnocení nákladů a přínosů různých kategorií analyzovaných projektů a zahrnuje minimálně období uvedené v bodě 1.

5) Analýza nákladů a přínosů bere v úvahu alespoň tyto náklady: investiční výdaje, výdaje na provoz a údržbu v průběhu technického životního cyklu projektu a v případě potřeby i náklady na vyřazení z provozu a na nakládání s odpady. Tato metodika poskytne vodítko v oblasti diskontních sazeb, které mají být při výpočtech použity.

6) U přenosu a skladování elektřiny zohlední analýza nákladů a přínosů minimálně dopady a vyrovnávací platby vyplývající z použití článku 13 nařízení (ES) č. 714/2009, dopady na ukazatele uvedené v příloze IV a následující dopady na:

   a) emise skleníkových plynů a přenosové ztráty po dobu technické životnosti projektu;

   b) budoucí náklady na investice do nové výroby a přenosových soustav po celou dobu technické životnosti projektu;

▼B

c) flexibilitu provozu včetně optimalizace regulace výkonu a doplňkových služeb;

d) odolnost systému včetně odolnosti vůči katastrofám a klimatu a zabezpečení systému, a to zejména pro evropské kritické infrastruktury ve smyslu směrnice 2008/114/ES.

7) U zemního plynu zohlední analýza nákladů a přínosů minimálně výsledky tržních testů, dopady na ukazatele vymezené v příloze IV a tyto dopady:

a) odolnost vůči katastrofám a klimatu a zabezpečení systému, a to zejména pro evropské kritické infrastruktury ve smyslu směrnice 2008/114/ES;

b) přetížení plynárenské sítě.

8) U inteligentních sítí zohlední analýza nákladů a přínosů dopady na ukazatele uvedené v příloze IV.

9) Podrobná metoda užitá pro zohlednění ukazatelů uvedených v bodech 6 až 8 je vypracována po formální konzultaci s členskými státy a organizacemi zastupujícími všechny zúčastněné strany.

10) Tato metodika vymezí analýzu, která má být provedena, na základě souboru příslušných vstupních dat posouzením dopadů v situaci, kdy bude realizován jednotlivý projekt, a v situaci, kdy realizován nebude. Tato oblast analýzy jednotlivých projektů zahrnuje všechny členské státy a třetí země, na jejichž území má být projekt vybudován, všechny přímo sousedící členské státy a všechny ostatní členské státy, které projekt významně ovlivní.

11) Tato analýza určí členské státy, na které má projekt čistý pozitivní dopad (příjemci), a členské státy, na které má projekt čistý negativní dopad (státy, jež ponesou náklady). Každá analýza nákladů a přínosů obsahuje citlivostní analýzy souboru vstupních dat, datum uvedení jednotlivých projektů v téže analyzované oblasti do provozu a další důležité parametry.

12) Provozovatelé přenosových, přepravních a skladovacích soustav a terminálů zkapalněného a stlačeného zemního plynu a distribučních soustav si vyměňují informace nezbytné pro vypracování této metodiky včetně odpovídajícího modelování sítí a trhu. Každý provozovatel přenosové, přepravní nebo distribuční soustavy shromažďující informace jménem jiných provozovatelů přenosových, přepravních nebo distribučních soustav předá těmto zúčastněným provozovatelům přenosových, přepravních a distribučních soustav výsledky uvedeného sběru dat.

13) U modelu společného trhu s elektřinou a zemním plynem a sítě stanoveného v čl. 11 odst. 8 se vstupní údaje uvedené v bodě 1 týkají let n+10, n+20 a n+30 a model umožňuje plné posouzení hospodářských, sociálních a ekologických dopadů, zejména včetně vnějších nákladů, jako jsou náklady spojené s emisemi skleníkových plynů a běžných látek znečišťujících ovzduší nebo se zabezpečením dodávek energie.

▼B

PŘÍLOHA VI

OBECNÉ ZÁSADY TRANSPARENTNOSTI A ÚČASTI VEŘEJNOSTI

1) Příručka postupů podle čl. 9 odst. 1 specifikuje minimálně:

   a) příslušné právo, z něhož vycházejí rozhodnutí a stanoviska týkající se jednotlivých typů relevantních projektů společného zájmu, včetně práva v oblasti životního prostředí;

   b) příslušná rozhodnutí a stanoviska, která je nutno získat;

   c) název a kontaktní údaje příslušného orgánu, dalších orgánů a hlavních dotčených zúčastněných stran;

   d) pracovní postupy popisující jednotlivé fáze procesu včetně orientačního časového rámce a stručný přehled fází rozhodovacího procesu;

   e) informace o rozsahu, struktuře a úrovni podrobnosti dokumentů, které mají být předloženy spolu s žádostí o rozhodnutí, včetně kontrolního seznamu;

   f) fáze a prostředky umožňující účast široké veřejnosti na tomto procesu.

2) V podrobném harmonogramu podle čl. 10 odst. 4 písm. b) se uvede alespoň následující:

   a) rozhodnutí a stanoviska, která je nutno získat;

   b) pravděpodobně dotčené orgány, zúčastněné strany a veřejnost;

   c) jednotlivé etapy tohoto postupu a jejich trvání;

   d) hlavní cíle, jichž má být dosaženo, a příslušné termíny z hlediska komplexního rozhodnutí, které má být přijato;

   e) zdroje plánované orgány a případně další potřebné zdroje.

3) Pro zvýšení účasti veřejnosti v procesu udělování povolení, zajištění informací pro veřejnost a dialogu s ní je nutno v předstihu uplatnit tyto zásady:

   a) Zúčastněné strany ovlivněné projektem společného zájmu včetně příslušných celostátních, regionálních a místních orgánů, vlastníků půdy a občanů žijících v blízkosti tohoto projektu, široké veřejnosti a jejích sdružení, organizací nebo skupin jsou v rané fázi, kdy je stále ještě možné zohlednit potenciální obavy veřejnosti, rozsáhlým způsobem informovány a konzultovány otevřeným a transparentním způsobem. Pokud je to vhodné, příslušný orgán aktivně podporuje aktivity prováděné předkladatelem projektu.

   b) Příslušné orgány zajistí v případech, kdy to bude možné, sloučení postupů veřejných konzultací pro projekty společného zájmu. Každá veřejná konzultace se týká všech předmětů vztahujících se k příslušné fázi řízení a jeden předmět vztahující se k příslušné fázi řízení nelze řešit v rámci více než jedné veřejné konzultace; jedna veřejná konzultace se však může konat na více než jednom zeměpisném místě. Předměty veřejné konzultace jsou jasně uvedeny v oznámení o veřejné konzultaci.

   c) Vznášet připomínky a námitky je přípustné pouze v období od zahájení veřejných konzultací do uplynutí termínu uzávěrky.

▼B

4) Koncepce účasti veřejnosti obsahuje minimálně informace o:

   a) dotčených oslovených zúčastněných stranách;

   b) plánovaných opatřeních, s obecným uvedením návrhů dat a míst konání zvláštních schůzek;

   c) časové ose;

   d) lidských zdrojích přidělených na jednotlivé úkoly.

5) V rámci veřejné konzultace, která má být provedena před podáním dokumentace žádosti, příslušné strany minimálně:

   a) zveřejní informační leták v rozsahu maximálně 15 stran, který bude obsahovat jasný a výstižný nástin účelu a předběžný časový harmonogram projektu, vnitrostátní plán rozvoje sítí zohledňující alternativní možnosti, očekávané dopady včetně dopadů přeshraniční povahy a možná opatření ke zmírnění rizik, jež se zveřejní před zahájením konzultací; v informačním letáku se dále uvedou internetové adresy platformy pro transparentnost podle článku 18 a příručky postupů podle bodu 1;

   b) informují všechny dotčené zúčastněné strany o projektu prostřednictvím internetových stránek uvedených v čl. 9 odst. 7 a jiných vhodných informačních prostředků;

   c) písemnou formou pozvou dotčené zúčastněné strany na zvláštní schůze, při nichž budou projednány problémy.

6) Internetové stránky projektu obsahují minimálně:

   a) informační leták uvedený v bodě 5;

   b) netechnický a pravidelně aktualizovaný souhrn v rozsahu maximálně 50 stran, který bude odrážet aktuální stav projektu a v případě aktualizace jasně vyznačí změny v předchozích verzích;

   c) plánování projektu a veřejných konzultací s jasným uvedením dat a míst veřejných konzultací a jednání a předpokládaných předmětů relevantních pro tato jednání;

   d) kontaktní údaje s cílem získat úplný soubor dokumentace žádostí;

   e) kontaktní údaje za účelem předávání připomínek a námitek v průběhu veřejných konzultací.

▼M2

PŘÍLOHA VII

Unijní seznam projektů společného zájmu („seznam Unie“) podle čl. 3 odst. 4

A. ZÁSADY UPLATŇOVANÉ PŘI STANOVENÍ SEZNAMU UNIE

1) **Seskupení projektů společného zájmu**

Některé projekty společného zájmu (PSZ) tvoří kvůli své vzájemné závislosti, potenciální nebo skutečné konkurenční povaze součást seskupení projektů. Jsou stanoveny následující typy seskupení PSZ:

— **seskupení vzájemně závislých PSZ** je definováno jako „seskupení X, obsahující následující PSZ:“. Takové seskupení je vytvořeno s cílem určit PSZ, které jsou zapotřebí k odstranění týchž úzkých míst zasahujících přes hranice států a které při společné realizaci vytvářejí synergie. V tomto případě musí být všechny PSZ provedeny tak, aby přinesly výhody v rámci celé Unie;

— **seskupení potenciálně konkurenčních PSZ** je definováno jako „seskupení X obsahující jeden nebo více následujících PSZ:“. Takové seskupení odráží nejistotu ohledně rozsahu úzkých míst zasahujících přes hranice států. V tomto případě není zapotřebí provést všechny PSZ, které jsou součástí seskupení. Rozhodnutí, zda se má realizovat jeden PSZ, několik nebo všechny, je ponecháno na působení trhu, a to s ohledem na nezbytná schválení v oblasti plánování, povolení a právních předpisů. Potřeba jednotlivých PSZ bude znovu posouzena v rámci následného procesu určení PSZ, včetně zohlednění potřeb v oblasti kapacity a

— **seskupení konkurenčních PSZ** je definováno jako „seskupení X obsahující jeden z následujících PSZ:“. Takové seskupení má odstranit totéž úzké místo. Rozsah daného úzkého místa je však jistější než v případě seskupení potenciálně konkurenčních PSZ, a je proto nutné provést pouze jeden PSZ. Rozhodnutí, který PSZ se má realizovat, je ponecháno na působení trhu, a to s ohledem na nezbytná schválení v oblasti plánování, povolení a právních předpisů. Potřeba jednotlivých PSZ bude v případě potřeby znovu posouzena v rámci následného procesu určení PSZ.

Na všechny PSZ se vztahují stejná práva a povinnosti vyplývající z nařízení (EU) č. 347/2013.

2) **Zařazení napájecích stanic a kompresorových stanic**

Napájecí stanice a konverzní stanice v oblasti elektrické energie a kompresorové stanice v oblasti zemního plynu jsou považovány za součásti projektů společného zájmu, jestliže se zeměpisně nacházejí na přenosových/přepravních vedeních. Napájecí stanice, konverzní stanice a kompresorové stanice jsou považovány za samostatné PSZ a uvádějí se výslovně v seznamu Unie, jestliže je jejich zeměpisné umístění odlišné od umístění přenosových/přepravních vedení. Vztahují se na ně práva a povinnosti stanovené nařízením (EU) č. 347/2013.

3) **Definice slovního spojení „Nadále již nepovažováno za PSZ“**

Slovní spojení „Nadále již nepovažováno za PSZ“ označuje projekty ze seznamu Unie stanoveného nařízením (EU) č. 1391/2013, které již nejsou považovány za projekty společného zájmu na základě jednoho nebo více z následujících důvodů:

— podle nových údajů projekt nesplňuje kritéria způsobilosti,

▼**M2**

— předkladatel jej znovu nepředložil ve výběrovém řízení pro tento seznam Unie,

— projekt již byl uveden do provozu nebo má být uveden do provozu v blízké budoucnosti, a tak by nemohl využít ustanovení nařízení (EU) č. 347/2013, nebo

— projekt byl v rámci výběrového řízení zařazen na žebříčku níže než jiné kandidátské PSZ.

Takové projekty sice nejsou projekty společného zájmu, ale jsou uvedeny s jejich původními čísly PSZ na seznamu Unie v zájmu transparentnosti a přehlednosti.

Lze u nich uvažovat o zařazení do příštího seznamu Unie, pokud pominou důvody, proč nebyly zařazeny do aktuálního seznamu Unie.

4) **Definice slovního spojení „PSZ s dvojím označením jako elektrické dálnice“**

Slovním spojením „PSZ s dvojím označením jako elektrické dálnice“ se rozumí PSZ, které patří do jednoho z prioritních elektroenergetických koridorů a zároveň do prioritní tematické oblasti elektrických dálnic.

B. UNIJNÍ SEZNAM PROJEKTŮ SPOLEČNÉHO ZÁJMU

1) **Prioritní koridor – příbřežní elektrizační soustava v severních mořích („NSOG“)**

Výstavba prvního propojení mezi Belgií a Spojeným královstvím:

Č.	Definice
1.1	Seskupení projektů Belgie – Spojené království mezi Zeebrugge a Canterbury [v současné době označované jako projekt „NEMO“], obsahující následující PSZ: 1.1.1 Propojení Zeebrugge (BE) s okolím místa Richborough (UK) 1.1.2 Vnitrostátní vedení mezi okolím místa Richborough a Canterbury (UK) 1.1.3 Nadále již nepovažováno za PSZ
1.2	Nadále již nepovažováno za PSZ

Zvýšení přenosové kapacity mezi Dánskem, Německem a Nizozemskem:

1.3	Seskupení projektů Dánsko – Německo mezi místy Endrup a Brunsbüttel, obsahující následující PSZ: 1.3.1 Propojení mezi místy Endrup (DK) a Niebüll (DE) 1.3.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Brunsbüttel a Niebüll (DE)
1.4	Seskupení projektů Dánsko – Německo mezi místy Kassø a Dollern, obsahující následující PSZ: 1.4.1 Propojení mezi místy Kassø (DK) a Audorf (DE) 1.4.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Audorf a Hamburg/Nord (DE) 1.4.3 Vnitrostátní vedení mezi místy Hamburg/Nord a Dollern (DE)
1.5	Dánsko – Nizozemsko – propojení mezi místy Endrup (DK) a Eemshaven (NL) [v současné době označované jako „COBRAcable“]

▼**M2**

Zvýšení přenosové kapacity mezi Francií, Irskem a Spojeným královstvím:

1.6	Francie – Irsko – propojení mezi místy La Martyre (FR) a Great Island nebo Knockraha (IE) [v současné době označované jako „Celtic Interconnector“]
1.7	Seskupení projektů Francie – Spojené království – propojení obsahující jeden nebo více následujících PSZ: 1.7.1 Francie – Spojené království – propojení místa Cotentin (FR) s okolím města Exeter (UK) [v současné době označované jako projekt FAB] 1.7.2 Francie – Spojené království – propojení mezi místy Tourbe (FR) a Chilling (UK) [v současné době označované jako projekt „IFA2“] 1.7.3 Francie – Spojené království – propojení mezi místy Coquelles (FR) a Folkestone (UK) [v současné době označované jako projekt „ElecLink“]
1.8	Německo – Norsko – propojení mezi místy Wilster (DE) a Tonstad (NO) [v současné době označované jako „NordLink“]
1.9	Seskupení projektů pro propojení Irska se Spojeným královstvím obsahující jeden nebo více následujících PSZ: 1.9.1 Irsko – Spojené království – propojení mezi místy Wexford (IE) a Pembroke, Wales (UK) [v současné době označované jako „Greenlink“] 1.9.2 Irsko – Spojené království – propojení mezi elektroenergetickými uzly Coolkeeragh – Coleraine (IE) a stanicí Hunterston a příbřežními větrnými elektrárnami Islay, Argyll a Location C (UK) [v současné době označované jako „ISLES“] 1.9.3 Nadále již nepovažováno za PSZ 1.9.4 Nadále již nepovažováno za PSZ 1.9.5 Nadále již nepovažováno za PSZ 1.9.6 Nadále již nepovažováno za PSZ
1.10	Propojení Norsko – Spojené království
1.11	Nadále již nepovažováno za PSZ
1.12	Skladování energie pomocí stlačeného vzduchu ve Spojeném království – Larne
1.13	Propojení Island – Spojené království [v současné době označované jako „Ice Link“]
1.14	Propojení mezi místy Revsing (DK) a Bicker Fen (UK) [v současné době označované jako „Viking Link“]

2) **Prioritní koridor – severojižní propojení elektrických sítí v západní Evropě („NSI západ – elektřina“)**

Č.	Definice
2.1	Rakousko – vnitrostátní vedení mezi místy Westtirol a Zell-Ziller (AT) za účelem zvýšení kapacity na hranicích Rakouska s Německem

▼**M2**

Zvýšení přenosové kapacity mezi Belgií a Německem – výstavba prvního propojení mezi oběma zeměmi:

2.2	Seskupení projektů Belgie – Německo mezi místy Lixhe a Oberzier [v současné době označované jako projekt ALEGrO], obsahující následující PSZ: 2.2.1 Propojení mezi místy Lixhe (BE) a Oberzier (DE) 2.2.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Lixhe a Herderen (BE) 2.2.3 Nová napájecí stanice v místě Zutendaal (BE)
2.3	Seskupení projektů Belgie – Lucembursko – zvýšení kapacity na hranicích Belgie s Lucemburskem, obsahující následující PSZ: 2.3.1 Nadále již nepovažováno za PSZ 2.3.2 Propojení mezi místy Aubange (BE) a Bascharage/Schifflange (LU)
2.4	Nadále již nepovažováno za PSZ
2.5	Seskupení projektů Francie – Itálie mezi místy Grande Ile a Piossasco, obsahující následující PSZ: 2.5.1 Propojení mezi místy Grande Ile (FR) a Piossasco (IT) [v současné době označované jako projekt „Savoie-Piemont“] 2.5.2 Nadále již nepovažováno za PSZ
2.6	Nadále již nepovažováno za PSZ
2.7	Francie – Španělsko – propojení mezi místy Aquitaine (FR) a Baskickem (ES) [v současné době označované jako projekt „Biskajský záliv“]
2.8	Koordinovaná instalace a provoz transformátoru s fázovou regulací v Arkale (ES) za účelem zvýšení kapacity propojení mezi místy Argia (FR) a Arkale (ES)

Seskupení projektů – koridor sever-jih-západ v Německu za účelem zvýšení přenosové kapacity a začlenění energie z obnovitelných zdrojů:

2.9	Německo – vnitrostátní vedení mezi místy Osterath a Philippsburg (DE) za účelem zvýšení kapacity na západních hranicích
2.10	Německo – vnitrostátní vedení mezi místy Brunsbüttel – Groβgartach a místy Wilster – Grafenrheinfeld (DE) za účelem zvýšení kapacity na severních a jižních hranicích
2.11	Seskupení projektů Německo – Rakousko – Švýcarsko – zvýšení kapacity v oblasti Bodamského jezera, obsahující následující PSZ: 2.11.1 Nadále již nepovažováno za PSZ 2.11.2 Vnitrostátní vedení mezi oblastí bodu Rommelsbach a místem Herbertingen (DE) 2.11.3 Vnitrostátní vedení mezi bodem Wullenstetten a bodem Niederwangen (DE) a vnitrostátní vedení mezi místem Neuravensburg a německo-rakouským pohraničím
2.12	Německo – Nizozemsko – propojení mezi místy Niederrhein (DE) a Doetinchem (NL)

▼M2

Seskupení projektů zvětšující začlenění energie z obnovitelných zdrojů mezi Irskem a Severním Irskem:

2.13	Seskupení projektů Irsko – Spojené království – propojení obsahující jeden nebo více následujících PSZ: 2.13.1 Irsko – Spojené království – propojení mezi místy Woodland (IE) a Turleenan (UK) 2.13.2 Irsko – Spojené království – propojení mezi místy Srananagh (IE) a Turleenan (UK)

Zvýšení přenosové kapacity mezi Švýcarskem a Itálií:

2.14	Itálie – Švýcarsko – propojení mezi místy Thusis/Sils (CH) a Verderio Inferiore (IT)
2.15	Seskupení projektů Itálie – Švýcarsko – zvýšení kapacity na hranicích Itálie se Švýcarskem, obsahující následující PSZ: 2.15.1 Propojení mezi místy Airolo (CH) a Baggio (IT) 2.15.2 Nadále již nepovažováno za PSZ 2.15.3 Nadále již nepovažováno za PSZ 2.15.4 Nadále již nepovažováno za PSZ

Seskupení vnitrostátních projektů zvětšujících začlenění energie z obnovitelných zdrojů v Portugalsku a zlepšujících přenosovou kapacitu mezi Portugalskem a Španělskem:

2.16	Seskupení projektů Portugalsko – zvýšení kapacity na hranicích Portugalska se Španělskem a připojení nových míst výroby energie z obnovitelných zdrojů, obsahující následující PSZ: 2.16.1 Vnitrostátní vedení mezi místy Pedralva a Sobrado (PT), dříve určené mezi místy Pedralva a Alfena (PT) 2.16.2 Nadále již nepovažováno za PSZ 2.16.3 Vnitrostátní vedení mezi místy Vieira do Minho, Ribeira de Pena a Feira (PT), dříve určené mezi místy Frades B, Ribeira de Pena a Feira (PT)

Zvýšení přenosové kapacity mezi Portugalskem a Španělskem:

2.17	Portugalsko – Španělsko – propojení mezi místy Beariz – Fontefría (ES), Fontefría (ES) – Ponte de Lima (PT) (dříve Vila Fria/Viana do Castelo) a Ponte de Lima – Vila Nova de Famalicão (PT) (dříve Vila do Conde) (PT) včetně napájecích stanic v místech Beariz (ES), Fontefría (ES) a Ponte de Lima (PT)

Projekty v oblasti uchovávání energie v Rakousku a Německu:

2.18	Zvýšení kapacity přečerpávacích vodních elektráren v Rakousku – Kaunertal, Tyrolsko (AT)
2.19	Nadále již nepovažováno za PSZ

▼**M2**

2.20	Zvýšení kapacity přečerpávací vodní elektrárny v Rakousku – Limberg III, Salzburg (AT)
2.21	Přečerpávací vodní elektrárna Riedl v rakousko-německém pohraničí
2.22	Přečerpávací vodní elektrárna Pfaffenboden v Mollnu (AT)

Seskupení projektů v severní a západní Belgii za účelem zvýšení přenosové kapacity:

2.23	Seskupení projektů vnitrostátních vedení v severním belgickém pohraničí mezi místy Zandvliet – Lillo (BE) a Lillo – Mercator (BE) včetně napájecí stanice v místě Lillo (BE) [v současné době označované jako „Brabo“]
2.24	Vnitrostátní vedení mezi místy Horta a Mercator (BE)

Seskupení projektů vnitrostátních vedení ve Španělsku za účelem zvýšení přenosové kapacity se Středomořím:

2.25	Seskupení projektů vnitrostátních vedení ve Španělsku za účelem zvýšení přenosové kapacity mezi severním Španělskem a oblastí Středomoří, obsahující následující SPZ: 2.25.1 Vnitrostátní vedení mezi místy Mudejar – Morella (ES) a Mezquite – Morella (ES) včetně napájecí stanice v místě Mudejar (ES) 2.25.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Morella a La Plana (ES)
2.26	Španělsko – vnitrostátní vedení mezi místy La Plana/Morella – Godelleta za účelem zvýšení kapacity severojižní středomořské osy
2.27	Zvýšení kapacity mezi Španělskem a Francií (všeobecný projekt)

3) **Prioritní koridor – severojižní propojení elektrických sítí ve střední, východní a jižní Evropě („NSI východ – elektřina“)**

Posílení propojení mezi Rakouskem a Německem:

Č.	Definice
3.1	Seskupení projektů Rakousko – Německo mezi místy St. Peter a Isar, obsahující následující PSZ: 3.1.1 Propojení mezi místy St. Peter (AT) a Isar (DE) 3.1.2 Vnitrostátní vedení mezi místy St. Peter a Tauern (AT) 3.1.3 Nadále již nepovažováno za PSZ

Posílení propojení mezi Rakouskem a Itálií:

3.2	Seskupení projektů Rakousko – Itálie mezi místem Lienz a regionem Veneto, obsahující následující PSZ: 3.2.1 Propojení mezi místem Lienz (AT) a regionem Veneto (IT) 3.2.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Lienz a Obersielach (AT) 3.2.3 Nadále již nepovažováno za PSZ
3.3	Nadále již nepovažováno za PSZ

▼**M2**

3.4	Rakousko – Itálie – propojení mezi místy Wurmlach (AT) a Somplago (IT)
3.5	Nadále již nepovažováno za PSZ
3.6	Nadále již nepovažováno za PSZ

Posílení propojení mezi Bulharskem a Řeckem:

3.7	Seskupení projektů Bulharsko – Řecko mezi místy Marica East 1 a N. Santa, obsahující následující PSZ: 3.7.1 Propojení mezi místy Marica East 1 (BG) a N. Santa (EL) 3.7.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Marica East 1 a Plovdiv (BG) 3.7.3 Vnitrostátní vedení mezi místy Marica East 1 a Marica East 3 (BG) 3.7.4 Vnitrostátní vedení mezi místy Marica East 1 a Burgas (BG)

Posílení propojení mezi Bulharskem a Rumunskem:

3.8	Seskupení projektů Bulharsko – Rumunsko za účelem posílení kapacity [v současné době označované jako „Černomořský koridor“], obsahující následující PSZ: 3.8.1 Vnitrostátní vedení mezi místy Dobrudža a Burgas (BG) 3.8.2 Nadále již nepovažováno za PSZ 3.8.3 Nadále již nepovažováno za PSZ 3.8.4 Vnitrostátní vedení mezi místy Cernavoda a Stalpu (RO) 3.8.5 Vnitrostátní vedení mezi místy Gutinas a Smardan (RO) 3.8.6 Nadále již nepovažováno za PSZ

Posílení propojení mezi Slovinskem, Chorvatskem a Maďarskem a posílení vnitrostátní sítě ve Slovinsku:

3.9	Seskupení projektů Chorvatsko – Maďarsko – Slovinsko – propojení mezi místy Žerjavenec/Hévíz a Cirkovce, obsahující následující PSZ: 3.9.1 Propojení mezi místy Žerjavenec (HR)/Hévíz (HU) a Cirkovce (SI) 3.9.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Divača a Beričevo (SI) 3.9.3 Vnitrostátní vedení mezi místy Beričevo a Podlog (SI) 3.9.4 Vnitrostátní vedení mezi místy Podlog a Cirkovce (SI)
3.10	Seskupení projektů Izrael – Kypr – Řecko mezi místem Hadera a regionem Attica [v současné době označované jako „EUROASIA Interconnector“], obsahující následující PSZ: 3.10.1 Propojení mezi místy Hadera (IL) a Kofinou (CY) 3.10.2 Propojení mezi místy Kofinou (CY) a Korakia na Krétě (EL) 3.10.3 Vnitrostátní vedení mezi místem Korakia na Krétě a regionem Attica (EL)

▼**M2**

Posílení vnitrostátní sítě v České republice:

3.11	Seskupení projektů v České republice – vnitrostátní vedení za účelem zvýšení kapacity na severozápadních a jižních hranicích, obsahující následující PSZ: 3.11.1 Vnitrostátní vedení mezi místy Vernéřov a Vítkov (CZ) 3.11.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Vítkov a Přeštice (CZ) 3.11.3 Vnitrostátní vedení mezi místy Přeštice a Kočín (CZ) 3.11.4 Vnitrostátní vedení mezi místy Kočín a Mírovka (CZ) 3.11.5 Vnitrostátní vedení mezi místy Mírovka a Čebín (CZ)

Seskupení projektů – koridor sever-jih-východ v Německu za účelem zvýšení přenosové kapacity a začlenění energie z obnovitelných zdrojů:

3.12	Vnitrostátní vedení v Německu mezi místem Wolmirstedt a Bavorskem za účelem zvýšení přenosové kapacity vnitrostátní severojižní osy
3.13	Vnitrostátní vedení v Německu mezi místy Halle/Saale a Schweinfurt za účelem zvýšení kapacity ve východní části severojižního koridoru

Zvýšení přenosové kapacity mezi Německem a Polskem:

3.14	Seskupení projektů Německo – Polsko mezi místy Eisenhüttenstadt a Plewiska [v současné době označované jako projekt „GerPol Power Bridge“], obsahující následující PSZ: 3.14.1 Propojení mezi místy Eisenhüttenstadt (DE) a Plewiska (PL) 3.14.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Krajnik a Baczyna (PL) 3.14.3 Vnitrostátní vedení mezi místy Mikułowa a Świebodzice (PL)
3.15	Seskupení projektů Německo – Polsko mezi místy Vierraden a Krajnik [v současné době označované jako „GerPol Improvements“], obsahující následující PSZ: 3.15.1 Propojení mezi místy Vierraden (DE) a Krajnik (PL) 3.15.2 Instalace transformátorů s fázovou regulací na propojovacích vedeních mezi místy Krajnik (PL) a Vierraden (DE) a provoz koordinovaný s provozem transformátoru s fázovou regulací na propojovacím vedení mezi místy Mikułowa (PL) a Hagenwerder (DE)

Zvýšení přenosové kapacity mezi Maďarskem a Slovenskem:

3.16	Seskupení projektů Maďarsko – Slovensko mezi místy Gőnyű a Gabčíkovo, obsahující následující PSZ: 3.16.1 Propojení mezi místy Gabčíkovo (SK), Gönyű (HU) a Veľký Ďur (SK) 3.16.2 Nadále již nepovažováno za PSZ 3.16.3 Nadále již nepovažováno za PSZ
3.17	PSZ Maďarsko – Slovensko – propojení mezi místy Sajóvánka (HU) a Rimavská Sobota (SK)

▼**M2**

3.18	Seskupení projektů Maďarsko – Slovensko mezi oblastí Kisvárda a místem Veľké Kapušany, obsahující následující PSZ: 3.18.1 Propojení mezi oblastí Kisvárda (HU) a místem Veľké Kapušany (SK) 3.18.2 Nadále již nepovažováno za PSZ
3.19	Seskupení projektů Itálie – Černá Hora mezi místy Villanova a Lastva, obsahující následující PSZ: 3.19.1 Propojení mezi místy Villanova (IT) a Lastva (ME) 3.19.2 Nadále již nepovažováno za PSZ 3.19.3 Nadále již nepovažováno za PSZ
3.20	Nadále již nepovažováno za PSZ
3.21	Itálie – Slovinsko – propojení mezi místy Salgareda (IT) a Divača a regionem Bericevo (SI)
3.22	Seskupení projektů Rumunsko – Srbsko – propojení mezi místy Resita a Pancevo [v současné době označované jako „Středokontinentální východní koridor“], obsahující následující PSZ: 3.22.1 Propojení mezi místy Resita (RO) a Pancevo (RS) 3.22.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Portile de Fier a Resita (RO) 3.22.3 Vnitrostátní vedení mezi místy Resita a Timisoara/Sacalaz (RO) 3.22.4 Vnitrostátní vedení mezi místy Arad a Timisoara/Sacalaz (RO)

Projekty přečerpávacích vodních elektráren v Bulharsku a Řecku:

3.23	Přečerpávací vodní elektrárna v Bulharsku – Jadenica
3.24	Přečerpávací vodní elektrárna v Řecku – Amfilochia
3.25	Nadále již nepovažováno za PSZ
3.26	Nadále již nepovažováno za PSZ

4) **Prioritní koridor – plán propojení baltského trhu s energií („BEMIP – elektřina“)**

Č.	Definice
4.1	Dánsko – Německo – propojení mezi místy Tolstrup Gaarde (DK) a Bentwisch (DE) přes příbřežní větrné elektrárny Kriegers Flak (DK) a Baltic 1 a 2 (DE) [v současné době označované jako „Kriegers Flak – kombinované síťové řešení“]
4.2	Seskupení projektů Estonsko – Lotyško mezi místy Kilingi-Nõmme a Riga [v současné době označované jako 3. propojení], obsahující následující PSZ: 4.2.1 Propojení mezi místem Kilingi-Nõmme (EE) a napájecí stanicí Riga CHP2 (LV) 4.2.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Harku a Sindi (EE) 4.2.3 Vnitrostátní vedení mezi místy Riga CHP 2 a Riga HPP (LV)
4.3	Nyní součást PSZ č. 4.9

▼**M2**

Č.	Definice
4.4	Seskupení projektů Lotyšsko – Švédsko – zvyšování kapacity [v současné době označované jako projekt „NordBalt“], obsahující následující PSZ: 4.4.1 Vnitrostátní vedení mezi místy Ventspils, Tume a Imanta (LV) 4.4.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Ekhyddan a Nybro/Hemsjö (SE)

Posílení v Litvě a Polsku nezbytná pro provoz soustavy „LitPol Link I“:

4.5	Seskupení projektů Litva – Polsko mezi místy Alytus (LT) a Elk (PL), obsahující následující PSZ: 4.5.1 Nadále již nepovažováno za PSZ 4.5.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Stanisławów a Olsztyn Mątki (PL) 4.5.3 Nadále již nepovažováno za PSZ 4.5.4 Nadále již nepovažováno za PSZ 4.5.5 Vnitrostátní vedení mezi místy Kruonis a Alytus (LT)

Projekty přečerpávacích vodních elektráren v Estonsku a Litvě:

4.6	Přečerpávací vodní elektrárna – Estonsko – Muuga
4.7	Zvýšení kapacity přečerpávací vodní elektrárny v Litvě – Kruonis
4.8	Seskupení projektů Estonsko – Litva a posílení vnitrostátních sítí v Litvě, obsahující následující PSZ: 4.8.1 Propojení mezi místy Tartu (EE) a Valmiera (LV) 4.8.2 Vnitrostátní vedení mezi místy Balti a Tartu (EE) 4.8.3 Propojení mezi místy Tsirguliina (EE) a Valmiera (LV) 4.8.4 Vnitrostátní vedení mezi místy Eesti a Tsirguliina (EE) 4.8.5 Vnitrostátní vedení mezi napájecí stanicí v Litvě a státní hranicí (LT) 4.8.6 Vnitrostátní vedení mezi místy Kruonis a Visaginas (LT)
4.9	Různé aspekty začlenění elektrorozvodné sítě pobaltských států do kontinentální evropské sítě včetně jejich synchronního provozu (všeobecný projekt)

5) **Prioritní koridor – severojižní propojení plynovodů v západní Evropě („NSI západ – plyn“)**

Projekty umožňující obousměrné toky mezi Irskem a Spojeným královstvím:

Č.	Definice
5.1	Seskupení projektů, které umožňují obousměrné toky ze Severního Irska do Velké Británie a Irska a rovněž z Irska do Spojeného království, obsahující následující PSZ: 5.1.1 Fyzický zpětný tok v propojovacím bodě Moffat (IE/UK) 5.1.2 Modernizace plynovodu SNIP (ze Skotska do Severního Irska) za účelem přizpůsobení fyzickému zpětnému toku mezi místy Ballylumford a Twynholm 5.1.3 Rozvoj podzemních zásobníků plynu Islandmagee v lokalitě Larne (Severní Irsko)

▼**M2**

Č.	Definice
5.2	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.3	Terminál LNG Shannon a propojovací plynovod (IE)

Projekty umožňující obousměrné toky mezi Portugalskem, Španělskem, Francií a Německem:

5.4	3. propojovací bod mezi Portugalskem a Španělskem
5.5	Východní osa Španělsko – Francie, propojovací bod mezi Iberským poloostrovem a Francií v místě Le Perthus včetně kompresorových stanic v místech Montpellier a St. Martin de Crau [v současné době označovaný jako „Midcat“]
5.6	Posílení francouzské sítě z jihu na sever – zpětný tok z Francie do Německa v propojovacím bodě Obergailbach/Medelsheim (FR)
5.7	Posílení francouzské sítě z jihu na sever za účelem vytvoření zóny jednotného trhu, obsahující následující PSZ: 5.7.1 Plynovod Val de Saône mezi místy Etrez a Voisines (FR) 5.7.2 Plynovod Gascogne-Midi (FR)
5.8	Posílení francouzské sítě za účelem podpory toků z jihu na sever, obsahující následující PSZ: 5.8.1 Plynovod Est Lyonnais mezi místy Saint-Avit a Etrez (FR) 5.8.2 Plynovod Eridan mezi místy Saint-Martin-de-Crau a Saint-Avit (FR)
5.9	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.10	Propojení zpětného toku u plynovodu TENP v Německu
5.11	Propojení zpětného toku mezi Itálií a Švýcarskem v propojovacím bodě Passo Gries
5.12	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.13	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.14	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.15	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.16	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.17	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.18	Nadále již nepovažováno za PSZ
5.19	Napojení Malty na evropskou plynárenskou síť – na plynovod s Itálií v bodě Gela a/nebo na příbřežní plovoucí zásobníky LNG a jednotku pro opětné zplynování
5.20	Plynovod spojující Alžírsko s Itálií (přes Sardinii) [v současné době označovaný jako plynovod „Galsi“]

▼M2

6) **Prioritní koridor – severojižní propojení plynárenských sítí ve střední, východní a jihovýchodní Evropě („NSI východ – plyn“)**

Projekty umožňující obousměrné toky mezi Polskem, Českou republikou a Slovenskem spojující terminály LNG v Polsku a Chorvatsku:

Č.	Definice
6.1	Seskupení projektů Česká republika – Polsko – modernizace propojení a související posílení vnitrostátní sítě v západním Polsku, obsahující následující PSZ: 6.1.1 Propojení Polsko – Česká republika [v současné době označované jako „Stork II“] mezi místy Libhošť – Hať (CZ/PL) – Kędzierzyn (PL) 6.1.2 Projekty přepravní infrastruktury mezi místy Lwówek a Kędzierzyn (PL) 6.1.3 Nyní součást PSZ č. 6.1.2 6.1.4 Nyní součást PSZ č. 6.1.2 6.1.5 Nyní součást PSZ č. 6.1.2 6.1.6 Nyní součást PSZ č. 6.1.2 6.1.7 Nyní součást PSZ č. 6.1.2 6.1.8 Nyní součást PSZ č. 6.2.3 6.1.9 Nyní součást PSZ č. 6.1.2 6.1.10 Nyní součást PSZ č. 6.2.3 6.1.11 Nyní součást PSZ č. 6.2.3 6.1.12 Plynovod Tvrdonice–Libhošť, včetně modernizace kompresorové stanice Břeclav (CZ)
6.2	Seskupení projektů Polsko – Slovensko – propojení a související posílení vnitrostátní sítě ve východním Polsku, obsahující následující PSZ: 6.2.1 Propojení Polsko – Slovensko 6.2.2 Projekty přepravní infrastruktury mezi místy Rembelszczyzna and Strachocina (PL) 6.2.3 Projekty přepravní infrastruktury mezi místy Tworóg and Strachocina (PL) 6.2.4 Nyní součást PSZ č. 6.2.2 6.2.5 Nyní součást PSZ č. 6.2.2 6.2.6 Nyní součást PSZ č. 6.2.2 6.2.7 Nyní součást PSZ č. 6.2.2 6.2.8 Nyní součást PSZ č. 6.2.2 6.2.9 Nyní součást PSZ č. 6.2.2
6.3	Nadále již nepovažováno za PSZ
6.4	PSZ – obousměrné propojení mezi Rakouskem a Českou republikou, a to v místech Baumgarten (AT) – Reinthal (CZ/AT) – Břeclav (CZ)

Projekty umožňující přepravu plynu z chorvatského terminálu LNG do sousedních zemí:

6.5	Seskupení projektů Krk – terminál LNG a odčerpávací plynovody vedoucí do Maďarska a dále, obsahující následující PSZ: 6.5.1 Postupný rozvoj terminálu LNG v místě Krk (HR) 6.5.2 Plynovod Zlobin – Bosiljevo – Sisak – Kozarac – Slobodnica (HR) 6.5.3 Nadále již nepovažováno za PSZ 6.5.4 Nadále již nepovažováno za PSZ

▼**M2**

6.6	Nyní PSZ č. 6.26.1
6.7	Nadále již nepovažováno za PSZ

Projekty umožňující toky plynu z jižního koridoru pro přepravu plynu a/nebo terminálů LNG v Řecku přes Řecko, Bulharsko, Rumunsko, Srbsko a dále do Maďarska, včetně možnosti zpětného toku z jihu na sever a integrace tranzitních a přepravních soustav:

6.8	Seskupení projektů – propojení mezi Řeckem, Bulharskem a Rumunskem a potřebná posílení v Bulharsku, obsahující následující PSZ: 6.8.1 Propojení Řecko – Bulharsko [v současné době označované jako „IGB“] mezi místy Komotini (EL) a Stara Zagora (BG) 6.8.2 Nezbytná renovace, modernizace a rozšíření bulharské přepravní soustavy 6.8.3 Propojení severního okruhu bulharské soustavy pro přepravu plynu s plynovodem Podisor – Horia a rozšíření kapacity v části Hurezani – Horia – Csanadpalota 6.8.4 Plynovod, který má rozšířit kapacity propojení severního okruhu bulharských a rumunských sítí pro přepravu plynu
6.9	Seskupení projektů – terminál LNG v severním Řecku, obsahující následující PSZ: 6.9.1 Terminál LNG v severním Řecku. 6.9.2 Nadále již nepovažováno za PSZ 6.9.3 Kompresorová stanice v místě Kipi (EL)
6.10	PSZ – plynovodní propojení mezi Bulharskem a Srbskem [v současné době označované jako „IBS“]
6.11	Nadále již nepovažováno za PSZ
6.12	Nadále již nepovažováno za PSZ
6.13	6.13.1 Nyní součást PSZ č. 6.24.4 6.13.2 Nyní součást PSZ č. 6.24.5 6.13.3 Nyní součást PSZ č. 6.24.6
6.14	Nyní PSZ č. 6.24.1
6.15	Propojení vnitrostátní přepravní soustavy s mezinárodními plynovody a zpětný tok v místě Isaccea (RO) 6.15.1 Nyní součást PSZ č. 6.15 6.15.2 Nyní součást PSZ č. 6.15

Projekt umožňující tok plynu z jižního koridoru pro přepravu plynu přes Itálii do severovýchodní Evropy

6.16	Nadále již nepovažováno za PSZ
6.17	Nadále již nepovažováno za PSZ

▼M2

6.18	Plynovod Adriatica (IT)
6.19	Nadále již nepovažováno za PSZ

Projekty umožňující rozvoj kapacity podzemních zásobníků plynu v jihovýchodní Evropě:

6.20	Seskupení projektů ke zvýšení skladovací kapacity v jihovýchodní Evropě, obsahující jeden nebo více následujících PSZ: 6.20.1 Nadále již nepovažováno za PSZ 6.20.2 Rozšíření podzemních zásobníků plynu v místě Chiren (BG) 6.20.3 Nadále již nepovažováno za PSZ a jeden z následujících PSZ: 6.20.4 Zásobníky Depomures v Rumunsku 6.20.5 Nové podzemní zásobníky plynu v Rumunsku 6.20.6 Podzemní zásobníky plynu Sarmasel v Rumunsku
6.21	Nadále již nepovažováno za PSZ
6.22	Nadále již nepovažováno za PSZ
6.23	Propojení Maďarsko – Slovinsko (Nagykanizsa – Tornyiszentmiklós (HU) – Lendava (SI) – Kidričevo)
6.24	Seskupení projektů – postupné zvýšení kapacity obousměrného přepravního koridoru Bulharsko – Rumunsko – Maďarsko – Rakousko (v současné době označované jako „ROHUAT/BRUA“), aby umožňoval přepravu 1,75 miliardy krychlových metrů plynu ročně v první fázi a 4,4 miliardy krychlových metrů plynu ročně ve druhé fázi, včetně nových zdrojů z Černého moře: 6.24.1 Projekt umožňující zpětný tok mezi Rumunskem a Maďarskem: Maďarská část – 1. fáze – kompresorová stanice v místě Csanádpalota (1. fáze) 6.24.2 Rozvoj vnitrostátní plynovodní soustavy na rumunském území v koridoru Bulharsko – Rumunsko – Maďarsko – Rakousko – systém řízení přepravy plynu na plynovodu Podişor – Horia a 3 nové kompresorové stanice (Jupa, Bibeşti a Podişor) (1. fáze) 6.24.3 Kompresorová stanice v rámci úpravny plynu Mosonmagyarovar (rozvoj na rakouské straně) (1. fáze) 6.24.4 Plynovod Városföld – Ercsi – Győr (kapacita 4,4 miliardy krychlových metrů plynu ročně) (HU) 6.24.5 Plynovod Ercsi – Százhalombatta (kapacita 4,4 miliardy krychlových metrů plynu ročně) (HU) 6.24.6 Kompresorová stanice Városföld (kapacita 4,4 miliardy krychlových metrů plynu ročně) (HU) 6.24.7 Rozšíření přepravní kapacity z Rumunska do Maďarska až na 4,4 miliardy krychlových metrů plynu ročně (2. fáze) 6.24.8 Plynovod pobřeží Černého Moře – Podişor (RO) – pro příjem plynu z Černého moře 6.24.9 Projekt umožňující zpětný tok mezi Rumunskem a Maďarskem: Maďarská část – 2. fáze – kompresorová stanice v místě Csanádpalota nebo Algyő (HU) (kapacita 4,4 miliardy krychlových metrů plynu ročně (2. fáze)

▼**M2**

6.25	Seskupení projektů – infrastruktura pro přepravu nového plynu do oblasti střední a jihovýchodní Evropy s cílem diverzifikace, obsahující jeden nebo více následujících PSZ: 6.25.1 Plynovodní soustava z Bulharska na Slovensko [v současné době označovaná jako „Eastring“] 6.25.2 Plynovodní soustava z Řecka do Rakouska [v současné době označovaná jako „Tesla“] 6.25.3 Další rozšíření obousměrného přepravního koridoru Bulharsko – Rumunsko – Maďarsko – Rakousko [v současné době označované jako „ROHUAT/BRUA“, fáze3] 6.25.4 Infrastruktura umožňující rozvoj bulharského plynárenského uzlu
6.26	Seskupení projektů Chorvatsko – Slovinsko – Rakousko v místě Rogatec, obsahující následující PSZ: 6.26.1 Propojení Chorvatsko – Slovinsko (Lučko – Zabok – Rogatec) 6.26.2 Kompresorová stanice Kidričevo, 2. fáze modernizace (SI) 6.26.3 Kompresorové stanice v rámci chorvatské plynovodní soustavy 6.26.4 Úpravna plynu Murfeld – 2014/04 (AT) 6.26.5 Modernizace propojení mezi místy Murfeld a Ceršak (AT/SI) 6.26.6 Modernizace propojení v místě Rogatec

7) **Prioritní koridor – jižní koridor pro přepravu plynu („SGC“)**

Č.	Definice
7.1	Seskupení PSZ v oblasti integrované, vyhrazené a stupňovitě rozšiřitelné přepravní infrastruktury a souvisejícího vybavení pro přepravu minimálně 10 miliard krychlových metrů plynu ročně z nových zdrojů v Kaspickém regionu přes Ázerbájdžán, Gruzii a Turecko na trhy EU v Řecku a Itálii, obsahující jeden nebo více následujících PSZ: 7.1.1 Plynovod do EU z Turkmenistánu a Ázerbájdžánu přes Gruzii a Turecko [v současné době označovaný jako kombinace „transkaspického plynovodu“ (TCP), „rozšíření jihokavkazského plynovodu“ (SCP-(F)X) a „transanatolského plynovodu“ (TANAP)] 7.1.2 Kompresorová stanice v místě Kipi (EL) 7.1.3 Plynovod z Řecka do Itálie přes Albánii a Jaderské moře [v současné době označovaný jako „transjadranský plynovod“ (TAP)] 7.1.4 Plynovod z Řecka do Itálie [v současné době označovaný jako „plynovod Poseidon“] 7.1.5 Nadále již nepovažováno za PSZ 7.1.6 Měřicí a regulační stanice pro propojení řecké přepravní soustavy s plynovodem TAP 7.1.7 Plynovod Komotini – Thesprotia (EL)
7.2	Nadále již nepovažováno za PSZ
7.3	7.3.1 Plynovod z příbřežních oblastí Kypru na pevninskou část Řecka přes Krétu [v současné době označovaný jako „plynovod EastMed“] 7.3.2 Odstranění vnitrostátních úzkých míst na Kypru za účelem ukončení jeho izolace a umožnění přepravy plynu z oblasti východního Středomoří

▼**M2**

7.4	Seskupení projektů na propojení s Tureckem obsahující následující PSZ: 7.4.1 Kompresorová stanice v místě Kipi (EL) 7.4.2 Propojení mezi Tureckem a Bulharskem [v současné době označované jako „ITB“]

8) **Prioritní koridor – plán propojení baltského trhu s plynem („BEMIP – plyn“)**

Č.	Definice
8.1	Seskupení projektů pro diverzifikaci dodávek v regionu východní části Baltského moře, obsahující následující PSZ: 8.1.1 Propojení mezi Estonskem a Finskem [v současné době označované jako „Balticconnector“] a 8.1.2 jeden z následujících terminálů LNG: 8.1.2.1 Nadále již nepovažováno za PSZ 8.1.2.2 Terminál LNG v Paldiski (EE) 8.1.2.3 Terminál LNG v Tallinnu (EE) 8.1.2.4 Nadále již nepovažováno za PSZ

Posílení přepravní infrastruktury v pobaltských státech a modernizace podzemních zásobníků plynu v Lotyšsku:

8.2	Seskupení projektů v oblasti modernizace infrastruktury ve východní části Baltského moře obsahující následující PSZ: 8.2.1 Posílení propojení mezi Lotyšskem a Litvou 8.2.2 Posílení propojení mezi Estonskem a Lotyšskem 8.2.3 Nadále již nepovažováno za PSZ 8.2.4 Modernizace podzemních zásobníků plynu v místě Inčukalns (LV)
8.3	Propojení Polsko – Dánsko [v současné době označované jako „baltský plynovod“]
8.4	Nadále již nepovažováno za PSZ
8.5	Propojení Polsko – Litva [v současné době označované jako „GIPL“]
8.6	Terminál LNG Gothenburg ve Švédsku
8.7	Rozšíření kapacity terminálu LNG Świnoujście v Polsku
8.8	Nadále již nepovažováno za PSZ

▼M2

9) **Prioritní koridor – propojení dodávek ropy ve střední a východní Evropě („OSC“)**

Zlepšení zabezpečení dodávek ropy v oblasti střední a východní Evropy zvýšením interoperability a zprovozněním vhodných alternativních dodávkových tras:

Č.	Definice
9.1	Ropovod Adamowo – Brody: ropovod spojující manipulační zařízení JSC společnosti Uktransnafta v místě Brody (Ukrajina) a nádrže v místě Adamowo (Polsko)
9.2	Ropovod Bratislava – Schwechat: ropovod spojující Schwechat (Rakousko) a Bratislavu (Slovenská republika)
9.3	Ropovody JANAF a Adria: rekonstrukce, modernizace, údržba a zvýšení kapacity stávajících ropovodů JANAF a Adria, které spojují chorvatský přístav Omišalj a jižní část ropovodu Družba (Chorvatsko, Maďarsko, Slovenská republika); (propojení Maďarska se Slovenskem již nadále není považováno za PSZ)
9.4	Ropovod Litvínov (Česká republika) – Spergau (Německo): projekt na rozšíření ropovodu Družba vedoucího surovou ropu do rafinérie TRM Spergau
9.5	Seskupení projektů – pomořanský ropovod (Polsko), obsahující následující PSZ: 9.5.1 Výstavba ropného terminálu v Gdaňsku 9.5.2. Rozšíření pomořanského ropovodu: okruhy a druhá linka pomořanského ropovodu spojující nádrže Plebanka (v blízkosti města Płock) a manipulační terminál v Gdaňsku
9.6	TAL Plus: zvýšení kapacity ropovodu TAL mezi Terstem (Itálie) a Ingolstadtem (Německo)

10) **Prioritní tematická oblast – realizace inteligentních sítí**

Č.	Definice
10.1	Projekt Severoatlantická zelená zóna (Irsko, Spojené království/Severní Irsko) má zmenšit rozsah omezení, pokud jde o využití energie z větrných elektráren, realizací komunikační infrastruktury, zlepšeným řízením sítě a propojením a také zavedením (přeshraničních) protokolů pro účely řízení poptávky.
10.2	Green-Me (Francie, Itálie) má posílit začlenění obnovitelných zdrojů energie realizací automatizačních, řídicích a sledovacích systémů v napájecích stanicích VN a VN/SV, včetně komunikace s výrobci energie z obnovitelných zdrojů a skladování v primárních napájecích stanicích, jakož i výměnu nových údajů, která má umožnit lepší řízení přeshraničních propojení.
10.3	SINCRO.GRID (Slovinsko/Chorvatsko) má vyřešit problémy s napětím v síti, řízením kmitočtu a přetížením, čímž umožní další uplatnění obnovitelných zdrojů energie a nahrazení konvenční výroby energie začleněním nových aktivních prvků v přenosových a distribučních sítích do virtuálního centra pro přeshraniční řízení založeného na pokročilé správě dat, optimalizaci společného systému a prognózování zahrnujícím dva sousedící provozovatele přenosových soustav a dva sousedící provozovatele distribučních soustav.

▼**M2**

11) **Prioritní tematická oblast – elektrické dálnice**

Seznam PSZ s dvojím označením jako elektrické dálnice

Č.	Definice
Prioritní koridor – příbřežní elektrizační soustava v severních mořích („NSOG“)	
1.1.1	Propojení mezi Zeebrugge (BE) a okolím místa Richborough (UK)
1.3.1	Propojení mezi místy Endrup (DK) a Niebüll (DE)
1.3.2	Vnitrostátní vedení mezi místy Brunsbüttel a Niebüll (DE)
1.4.1	Propojení mezi místy Kassø (DK) a Audorf (DE)
1.4.2	Vnitrostátní vedení mezi místy Audorf a Hamburg/Nord (DE)
1.4.3	Vnitrostátní vedení mezi místy Hamburg/Nord a Dollern (DE)
1.5	Dánsko – Nizozemsko – propojení mezi místy Endrup (DK) a Eemshaven (NL) [v současné době označované jako „COBRAcable“]
1.6	Francie – Irsko – propojení mezi místy La Martyre (FR) a Great Island nebo Knockraha (IE) [v současné době označované jako „Celtic Interconnector“]
1.7.1	Francie – Spojené království – propojení místa Cotentin (FR) s okolím města Exeter (UK) [v současné době označované jako projekt „FAB“]
1.7.2	Francie – Spojené království – propojení mezi místy Tourbe (FR) a Chilling (UK) [v současné době označované jako projekt „IFA2“]
1.7.3	Francie – Spojené království – propojení mezi místy Coquelles (FR) a Folkestone (UK) [v současné době označované jako projekt „ElecLink“]
1.8	Německo – Norsko – propojení mezi místy Wilster (DE) a Tonstad (NO) [v současné době označované jako „NordLink“]
1.10	Propojení Norsko – Spojené království
1.13	Propojení Island – Spojené království [v současné době označované jako „Ice Link“]
1.14	Propojení mezi místy Revsing (DK) a Bicker Fen (UK) [v současné době označované jako „Viking Link“]
Prioritní koridor – severojižní propojení elektrických sítí v západní Evropě („NSI západ – elektřina“)	
2.2.1	Propojení mezi místy Lixhe (BE) a Oberzier (DE)
2.5.1	Propojení mezi místy Grande Ile (FR) a Piossasco (IT) [v současné době označované jako projekt „Savoie-Piemont“]
2.7	Francie – Španělsko – propojení mezi místy Aquitaine (FR) a Baskickem (ES) [v současné době označované jako projekt „Biskajský záliv“]
2.9	Německo – vnitrostátní vedení mezi místy Osterath a Philippsburg (DE) za účelem zvýšení kapacity na západních hranicích

▼**M2**

2.10	Německo – vnitrostátní vedení mezi místy Brunsbüttel – Groβgartach a místy Wilster – Grafenrheinfeld (DE) za účelem zvýšení kapacity na severních a jižních hranicích
2.13	Seskupení projektů Irsko – Spojené království – propojení obsahující jeden nebo více následujících PSZ: 2.13.1 Irsko – Spojené království – propojení mezi místy Woodland (IE) a Turleenan (UK) 2.13.2 Irsko – Spojené království – propojení mezi místy Srananagh (IE) a Turleenan (UK)

Prioritní koridor – severojižní propojení elektrických sítí ve střední, východní a jižní Evropě („NSI východ – elektřina“)

3.10.1	Propojení mezi místy Hadera (IL) a Kofinou (CY)
3.10.2	Propojení mezi místy Kofinou (CY) a Korakia na Krétě (EL)
3.10.3	Vnitrostátní vedení mezi místem Korakia na Krétě a regionem Attica (EL)
3.12	Vnitrostátní vedení v Německu mezi místem Wolmirstedt a Bavorskem za účelem zvýšení přenosové kapacity vnitrostátní severojižní osy

Prioritní koridor – plán propojení baltského trhu s energií („BEMIP – elektřina“)

4.1	Dánsko – Německo – propojení mezi místy Tolstrup Gaarde (DK) a Bentwisch (DE) přes příbřežní větrné elektrárny Kriegers Flak (DK) a Baltic 1 a 2 (DE) [v současné době označované jako „Kriegers Flak – kombinované síťové řešení“]

▼B

Prohlášení Evropské komise v souvislosti se způsobilostí projektů společného zájmu pro finanční pomoc EU v kontextu transevropské energetické infrastruktury (kapitola V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ([1]))

Komise zdůrazňuje, že považuje za důležité, aby se pomoc z evropských a vnitrostátních zdrojů vztahovala i na granty pro práce, které umožní provádění projektů společného zájmu posilujících diverzifikaci zdrojů dodávek, tras a partnerů. Komise si vyhrazuje právo předkládat v tomto směru návrhy vycházející ze zkušeností získaných ze sledování provádění projektů společného zájmu v souvislosti se zprávou uvedenou v článku 17 nařízení o hlavních směrech transevropské energetické infrastruktury.

([1]) Viz strana 39 v tomto čísle Úředního věstníku.